

11 אֵפּוֹס EPOS

11-14.03.2020

הפסטיבל הבינלאומי לסרטי תרבות ואמנות
THE INTERNATIONAL ART FILM FESTIVAL

מוזיאון תל אביב לאמנות

רכישת כרטיסים ←

◀ כרטיס לפסטיבל
כולל כניסה למוזיאון
בשעות פעילות המוזיאון

מוזיאון תל אביב לאמנות
שד' שאול המלך 27, ת"א
טלפון: 03-6077099
ראשון – חמישי
10:00–17:00

מחיר רגיל: **46 ₪**
גמלאים / חברי איגודים*: **40 ₪**
סטודנטים / חיילים*: **26 ₪**
*מתנה בהצגת תעודה בחוקף

משרדי אפוס: 058-7654981 / EPOS INTERNATIONAL ART FILM FESTIVAL / [FILMART.CO.IL](https://www.filmart.co.il) / EPOS@FILMART.CO.IL /

* ייתכנו שינויים, מומלץ להתעדכן באתר הפסטיבל
* דמי ביטול כרטיס הינם 5% מעלות הכרטיס / החל מתאריך 11.3.2020, לא ניתן החזר על ביטול כרטיס

תואר ראשון באמנות
+ תעודת הוראה B.Ed.F.A

תואר ראשון בקולנוע
+ תעודת הוראה B.Ed.F.A

הכשרת אקדמאים
להוראת אמנות / קולנוע

תואר שני
בטיפול באמנויות MA.AT.

תואר שני
בחינוך לאמנות M.Ed

יום פתוח

16.3.2020

9121* שלוחה 2

ההרשמה בעיצומה

המכללה
האקדמית
בית ברל

המדרשה
HAMIDRASHA
האמדראשא

פקולטה לאמנויות
FACULTY OF ARTS
كلية الفنون

GREETINGS FROM THE CHAIRMAN OF THE ISRAEL FILM COUNCIL,
MINISTRY OF CULTURE & SPORT

ברכת יו"ר מועצת הקולנוע

GREETINGS BY THE DIRECTOR
OF TEL AVIV MUSEUM OF ART

ברכת מנכ"לית
מוזיאון תל אביב לאמנות

The Epos International Art Film Festival is marking its 11th year of exposing audiences to local and global cinema and providing a unique stage for work dedicated to the world of culture.

As a leading cultural institution, the Tel Aviv Museum of Art is honored to host the Epos film festival, and sees it and its directors as natural partners in artistic and cultural expression. The museum, as a leading cultural center in Tel Aviv and in Israel in general, prides itself on multicultural and multidisciplinary dialogue, and strives toward it while interacting with artistic creation and making it accessible to the general public: art lovers, researchers, artists, families and children who see the museum as a home for art, innovation, and high-quality content, and as part of fabric of life in the city.

This March, the museum will present the first-ever comprehensive exhibition in Israel of works by Jeff Koons, one of the most influential, popular, and controversial artists working today. Koons is a unique cultural phenomenon whose influence extends beyond the confines of the art world.

This year, the Epos festival is expanding its scope to include plenty of events and content, including an homage to the late artist and filmmaker Agnès Varda, a centennial tribute to Federico Fellini, Beethoven's 250th birthday, and Bugs Bunny's 80th. In addition, Epos 11 will offer a selection of films dealing with artists and creators from all fields: dance, music, photography, painting, and more – many of which were created by women directors (just in time for International Women's Week). The museum will also screen two films from the festival in its temporary exhibitions.

I would like to express my thanks and appreciation to Micky Laron, the festival's director, and her team, who work tirelessly to produce a top-notch event every year. I would also like to thank the events department of the Tel Aviv Museum of Art and its head, Dudi Peleg, for their cooperation in hosting this important cultural event.

Wishing us all an interesting, educational, and inspiring festival.

Tania Coen-Uzzielli

Director, Tel Aviv Museum of Art

פסטיבל אפוס הבין-לאומי לסרטי תרבות ואמנות פועל זו השנה ה-11 לחשיפה של קולנוע מקומי ועולמי, ומעניק במה ייחודית ליצירה המוקדשת לעולם התרבות. מוזיאון תל אביב לאמנות, כמוסד מוביל בתחום התרבות, מתכבד לארח את הפסטיבל בין כתליו, ורואה את הפסטיבל ומנהליו כשותפים טבעיים לתחום התרבות ולתחום האמנות בפרט.

המוזיאון, כמרכז תרבותי מוביל בעיר תל אביב ובישראל ככלל, דוגל בדיאלוג רב-תרבותי ומדיומלי, וחותר אליו תוך כדי שהוא מגיב לעשייה האמנותית, נגיש לקהל הרחב: אוהבי אמנות, חוקרים, אמנים, משפחות וילדים שרואים בו בית לאמנות, לחדשנות ולתכנים איכותיים, ומהווה חלק ממרקם החיים בעיר. במרס הקרוב יציג מוזיאון תל אביב לאמנות לראשונה בישראל תערוכה מקיפה של יצירותיו של ג'ף קונס (Jeff Koons), האמן החשוב, המשפיע, הפופולרי והשנוי במחלוקת מבין האמנים הפועלים כיום בעולם. קונס נחשב לתופעה תרבותית ייחודית ויוצאת דופן שהדיה והשפעותיה חורגים מעבר לגבולות עולם האמנות.

השנה מרחיב פסטיבל אפוס את יריעתו, ויהיה גדוש באירועים ובתכנים, כגון תוכנית מחווה לאמנית-קולנוענית אנייס ורדה המנוחה, חגיגות 100 שנה לפליני, 250 שנה לבטהובן ו-80 שנה לבאגס באני. המוזיאון יציג שני סרטים מפסטיבלי אפוס בתערוכות מתחלפות. נוסף לכך יאפשר אפוס 11 מבט על סרטים העוסקים באמניות-יוצרות מכל התחומים: מחול, מוסיקה, צילום, ציור, שרבים מהם נעשו על ידי במאיות; כל זאת במסגרת שבוע האישה.

אבקש להודות ולהביע את הערכתי למיקי לרון, מנהלת הפסטיבל, ולצוותה אשר פועלים ללא לאות על מנת להפיק פסטיבל איכותי ברמה הגבוהה ביותר. ברצוני להודות, כמו כן, למחלקת האירועים של מוזיאון תל אביב לאמנות ולמנהלה דודי פלג על שיתוף הפעולה באירוח אירוע תרבותי חשוב זה.

מאחלת לכולנו פסטיבל מעניין, מלמד ומעורר השראה,

טניה כהן-עוזיאלי

מנכ"לית

מוזיאון תל אביב לאמנות

OUR GUESTS

ROSALIE VARDA

Film producer, daughter of director Agnès Varda France

רוזאלי ורדה

מפיקה, בתה של הבמאית אניס ורדה צרפת

MARIO SESTI

Film critic and the director of Bernardo Bertolucci: No End Travelling / Italy

מריו ססטי

מבקר קולנוע ובמאי הסרט: ברנרדו ברטולוצ'י, נוסע מתמיד איטליה

OLAF MÖLLER

Cinematic theorist and lecturer in film history Germany and Finland

אולף מולר

תאורטיקן קולנועי ומרצה להיסטוריה של הקולנוע גרמניה ופינלנד

NICK WILLING

Film maker and director of Paula Rego Secrets & Stories and Unstoppable: Sean Scully & the Art of Everything / UK

ניק ווילינג

במאי הסרטים פאולה ריגו: סודות וסיפורים, שון סקאלי והאמנות של הכב' / בריטניה

LUC SCHAEDLER

Cultural anthropologist, producer and director of the film A Long Way Home / Switzerland

לוק שדלר

אנתרופולוג תרבותי, מפיק ובמאי הסרט ארוכה הדרך הביתה שוויץ

GLÓRIA HALÁSZ

Director of the film Three Dancers Hungary

גלוריה הולאס

במאית הסרט פנייה, רלווה, פסה הונגריה

ארחי הפסטיבל

GREETINGS BY THE FESTIVAL DIRECTOR

Dear fans of art and culture,
The Epos International Art Film Festival celebrated its 10th anniversary last year, and we enjoyed an exceptionally rich and varied program, as well as your important presence. For that we wanted to thank all of you. It is because of you and your support that we continue to offer the best art and culture films from Israel and around the world every year.
This year, you will also have an enriching experience at the festival, as you listen to concerts and lectures, watch films about various art forms, and wander through the galleries of the Tel Aviv Museum of Art – all in the span of one long weekend.

As in previous years, this year we also worked to keep up with special events and anniversaries by marking Beethoven's 250th birthday, Fellini's centennial, and paying tribute to filmmaker Agnès Varda and recently retired conductor Bernard Haitink. We will introduce you to Mirga Gražinytė-Tyla, one of the youngest conductors captivating audiences around the world, and present surprising and inspiring films that will help you explore and fall in love with art and artists from Israel and around the world.

We are grateful that there is continued encouragement for films that document artistic creation in Israel, with the aim of preserving cultural treasures for future generations.

Congratulations to all the artists and filmmakers from Israel and abroad who have brought the fruits of their creativity and labor to the festival. Thank you to the festival staff, to our partners at the Tel Aviv Museum of Art, and to all of our donors and supporters, most notably the Film Council at the Ministry of Culture and Sport.

We invite you all to celebrate with us at the 11th Epos International Art Film Festival!

Micky Laron
Festival Director

ברכת מנהלת הפסטיבל

שוחרי אמנות ותרבות יקרים,

פסטיבל אפוס לסרטי תרבות ואמנות חגג בשנה שעברה עשור, ולרגל החגיגה נהנינו גם מתכנית קולנוע עשירה ומגוונת אף יותר מהרגיל, וגם מנוכחותכם החשובה. על כך רצינו קודם כל לומר לכולם/ן – תודה! בזכותכם/ן אנחנו כאן ולמענכם/ן אנחנו ממשיכים להביא מידי שנה את מיטב העשייה הקולנועית בתחום התרבות והאמנות, מישראל ומכל העולם.

גם השנה תוכלו לחוות חוויה מעשירה בפסטיבל: להאזין לקונצרטים ולהרצאות מקצועיות, לצפות בסרטים על האמנויות השונות ולשוטט בגלריות של מוזיאון תל אביב, וכל זאת באותו סוף-שבוע מורחב, רביעי עד שבת.

כמיטב המסורת ב"אפוס", גם השנה השתדלנו לעמוד בקצב האירועים כגון, 250 שנה לבטהובן, 100 שנה לפליני, מחווה לאניסי ורדה. מול המנצח ברנרד הייטינג שפרש לאחרונה נכיר לכם את מירגה גרז'יניטה-דילה, שהחלה לכבוש את בימות הקונצרטים כאחת המנצחות הצעירות היום, ועוד סרטים מפתיעים ומעשירים אשר יגרמו לכם לחקור ולהתאהב בכל תחומי האמנות מהארץ ומהעולם.

לצד כל אלה, אנו ממשיכות לראות נגד עינינו את עידוד היצירה המתעדת את העשייה האמנותית בישראל, במטרה לשמר את אוצרות התרבות שלנו לדורות הבאים.

ברכות לכל היוצרים מהארץ ומחו"ל המביאים את פירות יצירתם אלינו בפסטיבל. תודה לצוות הפסטיבל, לשותפינו במוזיאון תל אביב, ולכל התורמים והתומכים, ובראשם מועצת הקולנוע במשרד התרבות והספורט.

כולכם מזמנים לחגוג איתנו בפסטיבל אפוס 11!

מיקי לרון,
מנהלת הפסטיבל

סרט הפתיחה / OPENING SHOW

דברי פתיחה: גלעד מלך
INTRODUCTION: BY: GILAD MELCHER

רביעי / 11.3

אולם אסיא / 20:00

הקרנה נוספת / ADDITIONAL SCREENING

שישי / 13.3

אולם אסיא / 21:30

הציור THE BURNT ORANGE HERESY

פסטיבל ונציה 2019, בבורה עולמית / פסטיבל טורונטו 2019, הקרנת גאלה
אירוע לחוזמנים בלבד →

סרט הפתיחה / OPENING FILM / 11

בריטניה ואיטליה, 2019 / 99 דקות / אנגלית, תרגום לעברית

בהשתתפות קלאס באנג, אליזבת דביקי, מיק ג'אגר, דונלד סאת'רלנד
בימוי ג'וזפה קפוטונדי / הפקה ויליאם הורברג, דיוויד לנקסטר, דיוויד זנדר
צילום דיוויד אונגרו / עריכה גוידו נוטרי

גיימס הוא מבקר אמנות צעיר ושרמנטי שימי התהילה שלו, הוא מרגיש, מאחוריו. הוא מבלה את ימיו בשגרה של הרצאות מול תיירים חסרי ידע במילאנו, וקרן האור היחידה בחייו היא אמריקאית יפה ואניגמטית בשם ברניס שנכנסת לחייו בסערה. כשהשניים מוזמנים לאגם קומו המרהיב על ידי סוחר אמנות עשיר (מיק ג'אגר בהופעה נדירה) שמבקש מהם לגנוב ציור מסתורי של צייר מפורסם ומתבודד, הם קופצים על ההזדמנות המרגשת - אבל מגלים מהר שבאמנות כמו באמנות, כל אחד מהם רואה את הסיטואציה בצורה אחרת לגמרי...

"הציור" הוא דרמה מרתקת וסוחפת שמתרחשת במרכזו של עולם האמנות האיטלקי, המבוססת על ספרו הנודע של צ'ארלס וילפורד, ובכיכובם של קלאס באנג ("הריבוע"), אליזבת דביקי ("גטסבי הגדול"), מיק ג'אגר ודונלד סאת'רלנד ("אהבה בדרכים"). הסרט הוקרן בפסטיבל טורונטו ובפסטיבל ונציה, שם זכה בפרס מיוחד.

UK AND ITALY, 2019 / 99 min / English, Hebrew Subtitles

With CLAES BANG, ELIZABETH DEBICK, MICK JAGGER, DONALD SUTHERLAND
Director GIUSEPPE CAPOTONDI / Producer WILLIAM HORBERG, DAVID LANCASTER,
DAVID ZANDER / Cinematography DAVID UNGARO / Editor GUIDO NOTARI

James is a charming young art critic who feels his glory days are behind him. His daily routine consists of lecturing before uninformed tourists in Milan, and the only ray of light in his life is a beautiful and enigmatic American named Berenice. When a wealthy art dealer (Mick Jagger, in a rare performance) invites the two to Lake Como and asks them to steal a mysterious painting by a famous and reclusive artist, they jump at the opportunity – but soon discover that, like viewing art, each sees the situation completely differently.

"The Burnt Orange Heresy" is a fascinating and sweeping drama set in the center of the Italian art world. Based on Charles Willeford's renowned book, the film stars Claes Bang ("The Square"), Elizabeth Debicki ("The Great Gatsby"), Mick Jagger, and Donald Sutherland. It was screened at the Toronto International Film Festival and the Venice Film Festival, where it won a special award.

הקרנה באדיבות קולנוע לב

ברסנס על ברסנס
BRASSENS PAR
BRASSENS

שבת / 14.3
אולם אסיא / 20:00

יתקיים טקס חלוקת הפרסים של תחרויות ה-
AWARDS CEREMONY OF THE FESTIVAL COMPETITIONS WILL BE HELD

צרפת, 2020 / 109 דקות / צרפתית, תרגום לעברית

בימוי פיליפ קולי / הפקה קארינה סי אחמד, גיום אלרי
צילום פיליפ קולי, אוניבייה רפט, מנואל לכבר / עריכה ג'וזי מרטינוביץ'

לשומעי העברית מוכר ז'ורז' ברסנס לא מעט בזכותו של יוסי בנאי וביצועיו הנפלאים לשירי ברסנס הנשכניים כמו הגורילה, והרומנטיים-מלנכוליים כמו "לא אבקש את ידך". ברסנס, אשר נולד בעיר סט הדרום-צרפתית ב-1921, הוא הסינגר-סונגרייטר האולטימטיבי, האיש שנולד עם גיטרה ביד ושפם נצחי על פניו הנעימים. למרות חזונו המאוד סימפטית, ברסנס הביא לעולם שירים נוקבים על עוולות חברתיות, על חוסר צדק, על בגידות ועל זנות, על שוטרים טפשים ושופטים רעים, על הבורגנות המתבוססת בשמחתה ומתעלמת מהסחי שבתוכו היא חיה. את כל זה הביא בליווי לחנים פשוטים, מעט מונוטוניים, כאלה שנותנים למלים את הכבוד המגיע להם ומסייעים לשנסו להגיע אל השורה התחתונה, שבדרך כלל בועטת להן היישר בבטן. מי היה, מאיפה בא וכיצד פיתח את סגנונו המיוחד שכבש את צרפת כולה וגם חלקים בלתי מבוטלים של העולם? את כל זה מנסה הסרט המרתק להבין, כשהוא צולל עמוק, בעזרת צילומים, ראיונות ומסמכים, אל שורשיו של ברסנס, איש של אנשים, שהבין לעומק את המין האנושי וידע לתאר, בהומור חד כתער, את כל כשלו.

FRANCE, 2020 / 109 min / French , Hebrew subtitles

Director PHILIPPE KOHLY / Producers KARINA SI AHMED, GUILLAUME ALLARY
Cinematography PHILIPPE KOHLY, OLIVIER RAFFET, MANUEL LEFÈVRE
Editor JULIE MARTINOVIC

Georges Brassens is known to Hebrew listeners thanks to Yossi Banaï's wonderful performances of Brassens' biting "The Gorilla" and more melancholy-romantic songs. Born in the South of France in 1921, Brassens was the ultimate singer-songwriter, the man born with a guitar in his hand who donned a lifelong mustache. Brassens brought into the world poignant songs about social injustices, cheating and prostitution, bad police officers and judges, and the pathetic bourgeoisie. His simple, slightly monotonous melodies give the lyrics the respect they deserve – and together they provide that kick-in-the-gut feeling often felt with chanson. Who was Brassens? This fascinating film tries to decipher these questions with the help of photographs, interviews, and documents. It tries to get at the root of Brassens, a man of the people, who deeply understood the human race and knew how to describe, with razor-sharp humor, all its failures

החיים באור ובצל
רחל שביט בנטואיץ'
LIFE IN LIGHT AND SHADE
RACHEL SHAVIT BENTWICH

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

שבת / 14.3
אולם אסיא / 12:00

ISRAEL, 2019 / 50 min
Hebrew, English subtitles

Director, Producer, Cinematographer and Editor **EFRAT GOREN MOR**

Rachel Shavit Bentwich is a 90-year-old Israeli painter. Her massive work (about 1000 paintings and sketches) is part of the foundations of Israeli art, but unfortunately she and the "AKLIM 73" (climate 73) group - she was one of its founders - have not been recognized by the Israeli cultural elite.

Rachel belongs to the British Bentwich dynasty and its long cultural tradition of architecture, music, education and painting in Israel. For a year, Rachel was documented taking leave of her paintings, her family's ancient artifacts, her students and family. Behind each object there is an exciting story, difficulties and struggle, but also acceptance and forgiveness. The film is interwoven with archive footage from TV interviews with Rachel as chairperson of the Israel Painters and Sculptors Association (for 17 years), and clips from Michal Heiman's and Gur Bentvich's documentations of Rachel.

ישראל, 2019 / 50 דקות
עברית, תרגום לאנגלית

בימוי, הפקה, צילום ועריכה אפרת גורן מור

רחל שביט בנטואיץ' היא ציירת עבר ישראלית בת 90. עבודתה המסיבית (כאלף ציורים ורישומים) היא חלק מיסודות האמנות בישראל, אך למרבה הצער, תמונותיה אינן תלויות במוזיאון ועבודתה לא מזכרת בספרי האמנות. הקבוצה "אקלים 73" שהיא אחת ממייסדיה ושהציגה בארץ ובעולם - לא הוכרה על ידי האליטה התרבותית הישראלית.

רחל היא נצר לשושלת בנטוויץ' הבריטית - חלק ממסורת תרבותית ארוכת שנים של אדריכלות, מוסיקה, חינוך וציור בארץ ישראל. במשך שנה מתועדת רחל בתהליך של פרידה מציוריה, חפציה, תלמידיה ומשפחתה עם הרבה קושי אך גם קבלה של חייה באור ובצל. הסרט שזור בקטעי ארכיון: ראיונות טלוויזיה של רחל כיו"ר אגודת הציירים והפסלים בישראל (תפקיד שעשתה בהתנדבות במשך 17 שנים), תיעוד הסטודיו שלה על ידי האמנית מיכל היימן, ותיעוד מתוך סרטו של גור בנטביץ' - אחיינה של רחל.

התחרות הישראלית / ISRAELI COMPETITION

שופטים: ניק וילינג - NICK WILLING, נורית קידר: NURIT KIDAR / עו"ד דן יקיר - DAN YAKIR ATT / גלוריה הנלס - GLORIA HALÁSZ

חזרה עם רנה RINA'S REHEARSAL

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

חמישי / 12.3
אולם אסיא / 14:00

ISRAEL, 2019 / 52 min
Hebrew, English subtitles

Director **TAL ELLA** / Producer **DONNA GOBI, ISRAELI FILM SERVICE** / Editor **DANIEL MENIKER**
Cinematographers **TAL ELLA, NAHUM GREENBERG, BOAZ OPPENHEIM**

Who are you Prof. Rina Yerushalmi?

Rina Yerushalmi is one of Israel's leading theater directors, choreographer and cultural entrepreneur. She is founder and artistic director of the experimental "Itim Theater Ensemble". Rina's artistic vision drove her to establish a 'theatrical laboratory' dedicated to research and performance of classical texts in contemporary theater, while extending the boundaries of theatrical conventions. Indeed, some of Israel's top actors launched their professional career in her "lab". Through this film, viewers learn what makes Rina and her work so unique, her distinct methodology, and, how she manages to sustain her work in an ever-changing world.

ישראל, 2019 / 52 דקות
עברית, תרגום לאנגלית

בימוי **טל אלה** / הפקה **דנה גובי**, שירות הסרטים הישראלי
צינום **טל אלה**, **נחום גרינברג**, **בועז אופנהיים** / עריכה **דניאל מניקר**

מי את פרופ' רנה ירושלמי?

במאית תיאטרון, כוריאוגרפית, רקדנית, מורה למשחק, מייסדת ומנהלת "אנסמבל עיתים", כלת פרס ישראל לתיאטרון, אחת מיוצרות תיאטרון הפרינג' החשובות בישראל ומי שכמה מגדולי השחקנים בישראל התחילו את דרכם אצלה ב"מעבדה". הצגות האנסמבל בבימויה של רנה ירושלמי זכו להצלחה והכרה יוצאת דופן בקרב אלפי צופים בארץ ובעולם. הסרט בוחן את עבודתה המיוחדת של רנה ירושלמי עם השחקנים ויתר אנשי הבמה, מציג את תפיסת עולמה הייחודית וחושף את מקורות השראתה של רנה שהיצירה היא מרכז חייה. באמצעות שחקנים ואנשי תיאטרון ניחשף לאישיותה הלא שגריתית, נלמד על מסירותה, על נחישותה, על האתגרים שרנה מציבה לעצמה ועל הקשיים איתם היא נאלצת להתמודד בכל פעם מחדש במציאות המשתנה סביבה.

התנור THE FURNACE

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

שישי / 13.3
אולם אסיא / 10:30

ISRAEL, 2019 / 52 min
Hebrew, English subtitles

Director, Producer and Editor **NOAM ZIV**
Cinematographer **RON KATZENELSON**

When painter Tuly Ziv was 10 years old his father woke him up one night, hugged him and whispered a few words in his ears. After his father's death Tuly realized this rare hug took place on the day Eichmann was executed and that his father had a major part in this execution. While organizing his father's legacy, a drawing of the furnace built for the cremation of Eichmann was exposed. The drawing generated in Tuly an inexhaustible outflow of work of art. Noam, Tuly's son, takes his father to some of the people who took part in the process of Eichmann's execution. In addition to its being a historic event, it gives us a view of the artist's soul and obsession and an attempt to be freed from the past but yet to study it and pave a way, if only symbolically, to his father's heart.

כשהיה הצייר טולי זיו בן 10 העיר אותו אביו באמצע הלילה, חיבק אותו ולחש לו מספר מילים. לאחר מות האב גילה טולי שהמגע הנדיר שקיבל היה ביום שבו הוצא אייכמן להורג ושל אביו היה חלק לא מבוטל במימוש פסק הדין. בארגון עזבונו של האב התגלה תרשים של התנור ששימש לשריפת גופתו של אייכמן. התרשים שמצא הביא עמו פרץ של יצירה. נועם, בנו של טולי מפגיש בין אביו לאנשים שלקחו חלק בתהליך הוצאתו להורג של אייכמן. מעבר לאירוע היסטורי יש כאן מבט לנפשו של יוצר, אובססיה וניסיון להשתחרר מהעבר אך גם להתחקות אחריו ולפלט ולו באופן סמלי דרך אל לבו של אביו.

סיפורים מהמספרה BARBERSHOP STORIES

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

חמישי / 12.3
אולם אסיא / 12:00

ISRAEL, 2019 / 75 min
Hebrew and Russian, English subtitles

Director and Editor **BRURIA PASTERNAK** / Producer **DR. AMIR GEVA, BRURIA PASTERNAK**
Cinematography **RON KATZENELSON**

For the past six years, I have been following Vera's unusual life. Vera, a widow, mother of two, formerly a theater actress, immigrated from Russia with her immediate family, and went through the regular immigration route, including cleaning jobs, until ending up with a barbershop in an immigrants' vicinity in Kfar-Saba. Every evening she turns the barbershop into a photography-studio, directing her clients into models of famous figures from Art-history. She exhibits her photographs in Israel and abroad. Gregory, her stage-director in the Russian theater, immigrated to Israel but could not overcome the absorption difficulties and moved back to Russia, to the theater – his life's essence. Gregory tries to win Vera's heart, imploring her to return with him to Russia in order to implement both their love and work in the theater. But Vera would not give up the new career that she successfully built by her own hands.

ישראל, 2019 / 75 דקות
עברית ורוסית, תרגום לאנגלית

בימוי ועריכה **ברוריה פסטרנק** / הפקה **ד"ר אמיר גבע וברוריה פסטרנק**
צינום **רון כצנלסון**

סיפורה של ורה, אלמנה, שחקנית לשעבר, אשר עלתה מרוסיה בשנות ה-90 ועברה את מסלול העלייה הרגיל, כולל עבודות ניקיון, עד שהגיעה למספרה בשכונת העולים "יוספטל", בה היא מתפקדת כספרית ביום וכצלמת אמנותית בלילה. לקוחותיה משמשים לה כדוגמנים והיא מביימת אותם בסצנות מתוך תולדות האמנות. לאחרונה הופיע בחייה של ורה גרגורי, הבמאי שלה בתיאטרון הרוסי, שעלה לישראל בשנות ה-90 וחזר לרוסיה, לתיאטרון – תמצית חייו. בביקוריו בישראל, הוא מפציר בורה לחזור אתו לרוסיה כדי לממש את אהבתם ואת עבודתם המשותפת בתיאטרון. ורה, שתומכת כלכלית בילדיה ובחמותה, עומדת בפני דילמה. מחד, האחריות לפרנסת משפחתה כאן בישראל, ומאידך, הקשר הרומנטי, הגעגועים למשפחה הקרובה ברוסיה, לתיאטרון ולתרבות שלה. הזמנה לתערוכת יחיד מצילומיה של ורה ביקטרינובורג עירה, המפגש המחודש עם המשפחה, החברים והתרבות הרוסית, מעוררים בה רגשות חבויים. האם תישאר ורה בישראל, במסגרת החיים החדשים שהצליחה לבנות לעצמה בעשר אצבעות? האם אהבתה לבמאי שלה, למשפחתה ולתרבותה, תתממש בפועל, או תמשיך להתקיים רק דרך המסכים?

ISRAEL AND USA, 2019 / 73 min
Hebrew, English subtitles

Director, Producer **NITSAN TAL** / Cinematographer **NITSAN TAL, BARAK BRINKER**
Editor **LIKI TAPURACH**

800 Paperclips follows Raffael Lomas, an Israeli artist and TED Fellow, as he travels to Uganda to make art with South Sudanese children raised in Israel and deported back to Africa. He forges unexpected connections and wrestles with the question – what is the real value of art? In a complex and layered story, 800 Paperclips follows a group of extraordinary young people as they overcome adversity and build hope for their future with the support of a team of people whose hearts they have touched. It also tells about Raffael's own struggle with depression and explores the value of art, and what humans need – no matter their national status.

When resources are limited, and the need is great – what is the real value of art? No matter how much Raffael tortures himself with that question, ultimately it is the children who are best able to answer it.

8000 מהדקי נייר 8000 PAPERCLIPS

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

שבת / 14.3
אולם אסיא / 10:00

ישראל וארה"ב, 2019 / 73 דקות
עברית, תרגום לאנגלית

בימוי הפקה **ניצן טל** / צינום **ניצן טל, ברק ברינקר**
עריכה **ליקי תפוח**

8000 מהדקי נייר מספר את סיפורם של ילדי פליטים דרום סודנים, אשר גורשו מישראל וכעת נאבקים להסתגל לחיים בפנימייה באפריקה, רחוק מהוריהם ומהעולם שהכירו, ואת סיפורו של רפאל לומס, אמן ישראלי ועמית TED, ששם לעצמו מטרה לבחון את יכולתה של האמנות ליצור שינוי אמיתי מחוץ לכותלי הסטודיו. במשך שבוע, במהלך חופשת הקיץ של 2014, רפאל והילדים בונים פסל גדול בצורת בית, שקירותיו עשויים מהדקי נייר המסמלים את הקשרים השברייים בחיי הילדים וכמיהתם לבית יציב. במהלך אותו שבוע נוצר קשר חם בין רפאל והילדים, הוא שומע מהם על התלאות והסכנות שחוו, וחש שהגירוש מישראל נותר אצלם כפצע פתוח. הפרוייקט מסתעף למקומות בלתי צפויים אך בבסיסו נשארת השאלה – כאשר המשאבים מוגבלים והחיים הם מאבק יום יומי, האם יש הצדקה להשקיע בפרוייקט אמנותי? עד כמה שרפאל מתייסר בשאלה זו, בסופו של דבר הילדים הם שיודעים לענות עליה.

תחרות סרטי וידאו ארט ?? / {

שידור / 17.3
אולם קאמפיון / 16:00

פסטיבל אפוס, הפסטיבל הבינלאומי לסרט תרבות ואמנות, והמדרשה - הפקולטה לאמנויות, בית ברל גאים להציג את תחרות עבודות וידאו ארט 2020 הארצית אשר מתקיימת לראשונה השנה.

עבודות הווידאו שיעלו לשלב הגמר יוצגו בערוץ יו טיוב של המדרשה- הפקולטה לאמנויות ובאתר פסטיבל אפוס, ויהיו פתוחים לצפייה לקהל הרחב. עבודת הווידאו ארט הזוכה תוצג בפסטיבל אפוס בפורמט DCP באירוע הגשת הפרסים המיוחד במוזיאון תל אביב. העבודה הזוכה תזכה את יוצרה בפרס של - 7,000 ש"ח, מתנת הפקולטה לאמנויות - המדרשה, המכללה האקדמית בית ברל. ועדה אמנותית מטעם הפסטיבל והפקולטה לאמנויות - המדרשה תבחר את עבודות הווידאו ארט שיעלו לשלב הגמר. הוועדה תהיה מורכבת מלקטורים מקצועיים ואובייקטיביים אשר ייבחרו במיוחד בהתאם לניסיונם בתחום.

סרטי התחרות יהיו פתוחים לצפייה של הקהל הרחב מה- 1.3.2020 במהלך ימי הפסטיבל יוקרנו הסרטים שעלו לגמר באולם שידלובסקי

לב השוליים THE FRINGE'S HEART

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

שישי / 13.3
אולם אסיא / 14:00

ISRAEL, 2019 / 50 min
Hebrew, English subtitles

Director, Producer **DAN WOLMAN** / Cinematographers **ELI LEVY, RAN AVIAD, YOTAM EITAN, GILL MEZUMAN, URI LEVI, DROR PRAZ, YANIV SHMUELI, VITALI AGRONOV** / Editor **SHOSHANA WOLMAN**

In the heart of the ancient district of the Negev capital, there is a unique fringe center which provides cultural events for the diverse population of the peripheral city Beer Sheva. Fringe Theater "Eagle" under the direction Yoav Michaeli puts on unique shows with a cast of young actors. The film "The Fringe's Heart" focuses on two extraordinary productions of this theater: "Be - Polar" (inspired by Nikolai Gogol's "Diary of a Madman") and "GORAL HAGRA", an original personal play by Yoav Michaeli. Yoav, in collaboration with cinematographer Eli Levy and musician Amir Grumman, develops a new theatrical, dialogue-free language, combining the cinematic medium, a complex soundtrack and a new acting language that give the Israeli and the foreign viewer a unique theatrical experience.

ישראל, 2019 / 50 דקות
עברית, תרגום לאנגלית

בימוי והפקה דן וולמן / צילום אלי לוי, רן אביעד, יותם איתן, גיל מזומן, אורי לוי, דרור פז, יניב שמואלי, ויטלי אגרונוב / עריכה שושנה וולמן

בלב הרובע העתיק של בירת הנגב פועל מרכז פרינג' יחיד במינו בפריפריה, המספק אירועי תרבות לאוכלוסייה המגוונת של באר שבע. תיאטרון הפרינג' 'עיט' בהנהלתו של הבימאי היוצר יואב מיכאלי מעלה הצגות ייחודיות עם צוות שחקנים צעירים. הסרט "לב השוליים" מתמקד בשתי הפקות יוצאות דופן של התיאטרון הזה: "בי פולארי" (עפ"י יומנו של מטורף" של ניקולאי גוגול) ו"גורל הגר"א", מחזה מקורי-אישי שכתב יואב מיכאלי. בשתי ההצגות פיתח יואב, בשיתוף עם איש הקולנוע אלי לוי והמוסיקאי אמיר גרומן, שפה תיאטרלית חדשה, נטולת דיאלוגים. השילוב בין המדיום הקולנועי, פס הקול המורכב ושפת משחק חדשה, מעניקה לצופה הישראלי והזר חוויה תיאטרלית מיוחדת במינה.

תחרות קצרים

תחרות סרטים קצרים בנושא תרבות ואמנות

אולף מולר Olaf Möller
אלון לוי Alon Levi
מילי סגל Mili Segal

הקרנה בנוכחות היוצרים

מקבץ ראשון

חמישי / 12.03
אולם קאופמן / 12:00

מקבץ שני

חמישי / 12.03
אולם קאופמן / 13:30

מקבץ שלישי

שישי / 13.03
אולם קאופמן / 10:30

תחרות קצרים / מקבץ ראשון

שוחכת

ישראל, 2019 / 8 דקות

בימוי גילי שני

הסרט 'שוחכת' הוא יומן אישי, דוקו-אנימציה, דרך שיחות בין סבתא דמנטית, לבין נכדתה. מרגנית, הסבתא, שהולכת ונעלמת מבפנים, פותחת פתח לעולמה, הכנה והמרגש, שעטוף באופטימיות ובהומור.

הדוב שאיתי

הולנד, 2019 / 4:45 דקות

מקבץ

בימוי דפנה אודיש

סרט אנימציה תיעודי קצר על מהגרים שעזבו את בתם וחצו גבולות בשביל האהבה.

פעם הבאת לי פרחים

ישראל, 2019 / 4:45 דקות

בימוי נופר שוויצר

סרט אנימציה קצר הבוחן יחסי גברים ונשים באמצעות המחווה של נתינת פרחים.

= 1+1

ישראל, 2019 / 15 דקות

בימוי אלה מוסרי

סרט יומן דוקומנטרי-ארכיוני המבוסס כמעט כולו על צילומי סטילס. זוגיות מתפרקת בה הגורל הכתיב את העתיד מראש, דרך שני צילומים מקריים בהפרש של 16 שנה בין אחד לשני.

בוקר במוזיאון

ישראל, 2019 / 11 דקות

בימוי טל גרינברג

בבוקר חופשי אחד באמצע השבוע אסף נגרר אחרי אשתו לביקור במוזיאון. במקום בו דבר לא משתנה, פגישה מפתיעה עם תיירת אקזוטית מול תמונתה המרגשת של נוס, תאלץ אותו לבחור בין הזר למוכר.

מי אמור

ישראל, 2019 / 5 דקות

בימוי מור פולנוהר

תאוריה: אני לא יוצרת עבור מבטם של אחרים, אני יוצרת עבור מבטו של אדם ספציפי. תאוריה: בשעות הרבות בהן אני עובדת על היצירה בתקווה לחיבור עם אותו אדם אהוב- אני למעשה לבד.

תחרות קצרים / מקבץ שני

המודל

ישראל, 2019 / 6 דקות

בימוי סמנטה אדנר דה אוליבירה

אדנר דה אוליבירה מצלמת תוך כדי עבודתה כמודל עירום את התלמידים המתבוננים בה. היא נעה בין פוזה לפוזה כאשר הנחיות המורה מעודדות פעולת רישום משוחררת וחשופה.

תמו

ישראל, 2019 / 10 דקות

בימוי תום פרזמן, צור אדרי

תמו, עקרת בית יהודייה במרוקו של המאה ה-20, נאלצת להתעמת עם זהותה הגברית בצל בעל דכאני והחברה השמרנית בה הם חיים. חקירה פנימית של מגדר ומיניות בתרבות מרוקו של המאה ה-20.

אף אחד לא יאהב אותי כמוני

ישראל, 2016 / 4 דקות

בימוי איה הניג

מטוס חולף מצית מאבק של אשה (בוני, 28), על החופש שלה, מול הבית בו היא גרה.

כולם כה שקטים פתאום

ישראל, 2019 / 6 דקות

בימוי רותם שפירא

במהלך צפירת יום הזיכרון, בחורה צעירה טובעת בחוף הים של נתניה

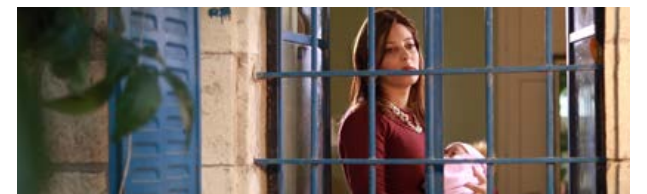

המרחב אליך

ישראל, 2020 / 14 דקות

בימוי רבקה פרטיג

המרחב אליך הינו סרט תיעודי נסיוני על אמניות במגזר החרדי המציפות את הקושי ליצור אמנות מתוך החברה החרדית ולהשתייך לקהילה. זמרת, רקדנית, נגנית וציירת המנסות לבקש ליצור בדרך אחרת, אך מתוך אמונה.

פאטה מורגנה

ישראל, 2019 / 11 דקות

בימוי דניאלה בוקור, ליאנה ברקוביץ'

כריסטינה, אנה ורחל הן שלוש נשים נוודות. מה מביא אישה לנדוד לבדה? הסרט מציף את המתח שבין יציבות ונדודים.

טייפקאסט

ישראל, 2019 / 11 דקות

בימוי דניאלה בוקור, ליאנה ברקוביץ'

ליהי מגיעה לאודישן שמאוד חשוב לה, כבר מהגעתה לחדר ההמתנה ברור לה שבעיני אחרים התפקיד אינו למידותיה, תרתי משמע. הבימאית שבחדר האודישנים תנסה לסיים עם האודישן של ליהי במהרה ולעבור הלאה לבאה בתור, אבל צפויה לה הפתעה.

סגורצ'קה

ישראל, 2019 / 9 דקות

בימוי דנה צור, ליאור מרפי ואלה תלמי

מסע התבגרות של נערה מכפר אוקראיני בשנות השישים המתבצרת בביתה. מפגש עם ילדים המתקרבים לעברה מערער את עולמה והיא נמלטת למחוזות הדמיון, שם היא לומדת על יצירת קשר והתגברות על פחדים.

תלמה ביין

ישראל, 2019 / 5 דקות

בימוי רעות בהרל

ת"א של שנות ה-60. תלמה ביין, פסנתרנית מחוננת, מתקשה להיחלץ מצילו של אביה, הנודע בשל יצירותיו המוזיקליות. הדרך להצלחה טומנת בחובה קשיים מנטליים, שמומרים בקשיים פיזיים. אבל תלמה לא תיכנע.

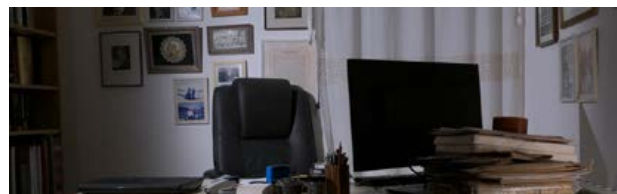

שלושה דברים שהלכנו לאיבוד

ישראל, 2019 / 14 דקות

בימוי נעמה שוחט

הבית, הקשר והאמונה - שלושת הדברים שהלכנו לאיבוד בחייו של הסופר העיראקי-ישראלי יצחק בר-משה, סבה של הבמאית. מסע בין טקסט לדימויים חזותיים מחולל פלא ושלושת הדברים האבודים מתגלים מחדש.

חזרות קצרים / חקבן שני

אגון ואני

ישראל, 2019 / 22 דקות

בימוי רומה בוטמן

יהודה, בעברו איש עסקים, מגלה בגיל 75 שהאמנות היא השפה היחידה שבה הוא יכול להתחבר לעצמו. למרות ניסיונותיו לתקשר עם הסביבה, שפתו נהיית לא מובנת לאחרים, אך חושפת בפניו את עולמו.

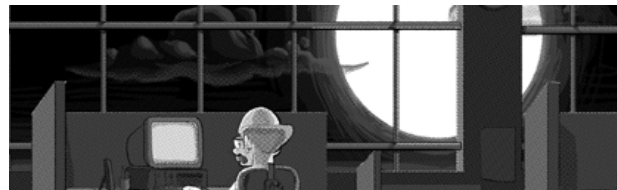

שעות נוספות

ישראל, 2019 / 3:20 דקות

בימוי שחם רובין

הצצה חטופה לשגרת חיו של פקיד שגרתי ובינוני שמתמודד עם ההרס והנזקים שמשאיר אחריו איש זאב. הלופ תורם להדגשת החזרתיות וחוסר התקווה שבשגרת הפקיד, אה-לה דודו גבע.

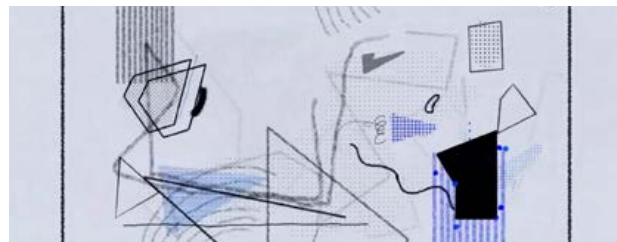

אמן וחברה

ישראל והולנד, 2018 / 2 דקות

בימוי דניאל ויסיק

הצצה לתוך ראשו של אמן בלתי החלטי.

חולמות ובונות CITY OF DREAMERS

דברי פתיחה: מאיה ויניצקי, מוזיאון תל אביב
PRODUCTION BY: MAYA VINITSKY
TEL AVIV MUSEUM OF ART

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית /
ARCHITECTURE FILM FESTIVAL ROTTERDAM

רביעי / 11.3
אולם רקנאטי / 21:00

CANADA, 2019 / 81min
English and French, Hebrew subtitles

Director JOSEPH HILLEL / Producer ZIAD TOUMA / Cinematography STEPHANLE WEBER BIRON,
LENA MILL-REUVILLARD, ETIENNE BOLLARD / Editor HEIDI HAINES

This film revolves around four incredible women who knew from a young age that they were interested in architecture and who went on to break glass ceilings and devote their lives to transforming the urban environment. Phyllis Lambert, Blanche Lemco van Ginkel, Cornelia Hahn Oberlander, and Denise Scott Brown are not household names, but their architectural and landscape-design work has had a lasting influence on our post-World War II world. All four women were born before the war, yet even in their later years, they remain sharp and active. Here, they share their life stories without dwelling on the hair-raising discrimination they faced, choosing to focus on their dreams and visions – and how they fulfilled them. Lambert helped construct the Seagram Building in New York; Van Ginkel helped save Old Montreal from being destroyed to make room for an expressway; Oberlander introduced the concept of green roofs in several major cities; and Scott Brown changed the way we think about architectural preservation and heritage. Each of these women has many more credits under her belt, but the unifying factor among them is the desire to create human and inclusive cities for all.

27 ARCHITECTURE / אדריכלות

קנדה, 2019 / 81 דקות
אנגלית וצרפתית, תרגום לעברית

בימוי ג'וזף הילל / הפקה זיאד טומה / צילום סטפני ואייבר-בירון,
לנה מיל-ראיוור, אטיין בולאר / עריכה היידי היינס

ארבע נשים מופלאות עומדות במרכז הסרט הזה, כולן ידעו מגיל צעיר שארכיטקטורה מעניינת אותן, כולן נלחמו בתקרות זכוכית נמוכות במיוחד, כולן פרצו אותן והקדישו את חייהן לנוף, בפרט זה האורבני. פיליס למברט, בלאנש למקו ואן גינקל, קורנליה האהן ואוברלנדר ודניס סקוט בראון הן לא שמות שגורים בפי כל, אבל עבודותיהן בתחום בניית ערים וגם עיצוב נוף השפיעו על העולם שאחרי מלחמת העולם השנייה. כולן נולדו הרבה לפני המלחמה וכיום הן נשים מבוגרות, עדיין צלולות ופעילות. הן מספרות את תולדותיהן, אינן משתהות על האפליה מסמרת השיער שפגשו בדרך, מזכירות כמעט כדרך אגב את כל המהמורות שנאלצו לדלג מעליהן, ומתרכזות בחזון, בחלום, ובעיקר – בהגשמה. בין השאר: אחת אחראית לבניית בניין הסיגראם בניו-יורק, אחרת הצילה את מונטריאול הישנה ממחיקתה תחת פסי רכבת אקספרס, שלישית אחראית להמצאתן והפצתן של גינות על הגג ורביעית שינתה את התפיסה העכשווית לגבי שימור מבנים. לכל אחת מהן עוד קרדיטים רבים, אבל הדבר המשמעותי שחוזר ועולה בעבודתן ובראיונות עימן הוא הניסיון ליצור סביבה אנושית, המיועדת לכל בני האדם.

Canada

אדריכלות / ARCHITECTURE

מתוך: ברזיליה: החלום ושברו / עמ' 28 →

"אפוס" בבית אריאלה סופ"ש של סרטים וכתובה

כל סרט מתחיל במילה כתובה, ואנחנו בבית אריאלה מציעים לכם לפתוח דלת אל עולם הכתיבה בהשראת סרטים על ענקי עולם הספרות

מוזמנים למפגשי כתיבה בני שעתיים
בעקבות מרגרט אטווד, אורהאן פאמוק וטוני מוריסון

הגר ינאי

לכתוב בעקבות המחשבות של מרגרט אטווד
חמישי · 12.3.20 · 19:00-21:00

גלית דהן קרליבך

בעקבות אורהאן פאמוק והמלנכוליה של איסטנבול
שישי · 13.3.20 · 11:00-13:00

אסתי ג. חיים

בעקבות טוני מוריסון וקנדריק למאר
שבת · 14.3.20 · 11:00-13:00

עלות מפגש כתיבה 60 ש"ח
בהרשמה מראש בלבד
בקישור בדף הפייסבוק ובאתר
בית אריאלה, או בטלפון:
03-7240570

בית אריאלה
עושים תרבות אחרת

ברזיליה: החלום ושברו BRASILIA: LIFE AFTER DESIGN

רשימת רשמית / OFFICIAL SELECTION
שפיילד דוק פסטיבל / SHEFFIELD DOC FESTIVAL

שישי / 13.3
אולם קאופמן / 14:30

UK, CANADA AND BRAZIL, 2017 / 89 min
English and Portuguese, Hebrew subtitles

Director BART SIMPSON / Producer AIMARA REQUES, LUCIE TREMBLAY
Cinematography ALEX MARGINEANU / Editor COLIN MONIE

At one point in this film, his face conveying disappointment and even disgust, architect Oscar Niemeyer says that, for a moment he and his colleagues thought Brasilia would be a different place, one where everyone is equal. But then the politicians and businesspeople arrived, and it turned into "the same shit." The story of Brasilia, as this fascinating film made 50 years after the city's creation demonstrates, is more complex, and perhaps more profoundly disappointing. Brasilia is an invented city, the result of a decision by then Brazilian President Juscelino Kubitschek to implement a plan, introduced long before his time, to move Brazil's capital from Rio de Janeiro to the center of the country. This brand-new city was supposed to house all government institutions, along with residential buildings. Urban planner Lucio Costa was tasked with designing the city, dividing it into districts with built-up and green areas, while Niemeyer was entrusted with designing all the major buildings. In four years, the city, which was officially inaugurated in April 1961, was erected. The film contemplates modern-day Brasilia and its various problems through the story of its residents. It uses a human angle to explore the repercussions of this experiment, which appears not to have taken people into account in the first place.

בריטניה, קנדה וברזיל, 2017 / 89 דקות
אנגלית ופורטוגזית, תרגום לעברית

בימוי בארט סימפסון / הפקה אימרה ריקס, לואיס טרומבליי
צינום אלכס מרג'יניאו / עריכה קולן מוני

ברגע אחד בסרט, כשפניו מביעות אכזבה ואפילו גועל, אומר הארכיטקט אוסקר נימאייר: "לרגע חשבנו שזה יהיה מקום אחר, בו כולם שווים. אבל אז הגיעו הפוליטיקאים ואנשי העסקים וזה הפך לשיט הרגיל". אבל הסיפור של העיר ברזיליה, כמו שמספר הסרט המרתק שנעשה 50 ומשהו שנה אחרי ייסודה של העיר, הוא סיפור מורכב יותר, ואולי גם האכזבה עמוקה יותר. ברזיליה היא עיר מומצאת, תוצאה של החלטה של נשיא ברזיל באותה תקופה, ז'וסלינו קוביצ'ק, לממש תוכנית שהתגלגלה במוסדות הרפובליקה שנים ארוכות, להעתיק את עיר הבירה מריו דה ז'ניירו לעיר שתיבנה מהיסוד, במרכז המדינה.

העיר הייתה אמורה לאכלס את כל מוסדות השלטון, ולצידם מבנים לתושבים. מתכנן הערים לואיס קוסטה הופקד על תכנון העיר כולה, חלוקתה למחוזות, לשטחים בנויים וירוקים, ואוסקר נימאייר הופקד על תכנון כל המבנים המרכזיים והחשובים. תוך ארבע שנים סך הכל נבנתה העיר, שנחנכה רשמית באפריל 1961. הסרט מתבונן על ברזיליה של היום, ומספר את סיפור הניסוי הזה, שנדמה שדווקא את הזווית האנושית לא ממש לקח בחשבון.

אולאפור אליאסון OLAFUR ELIASSON: MIRACLES OF RARE DEVICE

שישי / 13.3
אולם אסיא / 15:30

UK, 2019 / 60 min
English, Hebrew subtitles

Director JOHN O'ROURKE / Cinematography HARRY TRUMAN, ALEX GREEN
Producer TIGERLILY FILMS / Presented by ALAN YENTOB, IMAGINE...BBC

Danish-Icelandic artist Olafur Eliasson returns to the renowned Tate Modern in London, 16 years after it exhibited his monumental installation, "The Weather Project," which used a semi-circular screen, a ceiling of mirrors, and artificial mist to create the illusion of a sun inside the museum's Turbine Hall. Here we see Eliasson preparing for a retrospective exhibition of the last 25 years of his work, much of which combines the artistic and scientific and has elicited comparisons to Renaissance masters. Eliasson's roots in Iceland and its breathtaking landscape have influenced his art, which in turn examines the environment's effects on us, our sensations, and our connection to one another. Eliasson is preoccupied with the effects of climate change and his attempts to explain how it affects each of us are integral to his art. Dozens of employees at his Berlin studio, which looks like something out of a dream, help realize the vision of this bold artist who's trying to change the world through his artwork.

בריטניה, 2019 / 60 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי ג'ון אורוק / צילום הארי טורמן, אלכס גרין
הפקה סרטי טייגר ליילי / מנחה אלן ינטוב, IMAGINE...BBC

היוצר הדני-איסלנדי חוזר אל הטייט-מודרן בלונדון, אחד המוזיאונים החשובים בעולם לאמנות מודרנית, 16 שנה אחרי "פרויקט מזג האוויר" שבו יצר מיצג בחלל העצום של המוזיאון ובמרכזו שמש ענקית. הוא מכין תערוכה המשממת את פועלו ב-25 השנים שעברו מאז היה אמן בתחילת דרכו ועד שהפך כוכב עליון, המצליח לשלב את האמנותי והמדעי ובכך מעודד השוואה לאמני הרנסאנס הגדולים.

השפעת הסביבה עלינו היא אחת המוטיבציות הגדולות של יצירתו של אליאסון, ודרכה הוא מזמין את הקהל לבחון את תגובותיו, את רגישויותיו, את הקשר שלנו אחד אל השני. ההתחממות הגלובאלית מעסיקה אותו מאוד ועומדת במרכז הרבה מעבודותיו כיום, בניסיון להבהיר לצופה מה קורה בעולם הטבעי שסביבו (ועד כמה זה קשור לכל אחד מאתנו). הסטודיו שלו בברלין, שבו עשרות עובדים המשתתפים במימוש חזונו, נראה כמו מקום עבודה מהחלומות, שבראשו אמן שלא מפחד לחלום בענק ולבקש לשנות את העולם דרך עבודתו-אמנותו.

אמנות פלסטית / ART

שבת / 14.3
אולם רקנאטי / 11:30

CANADA, 2018 / 82 min
English and Spanish, Hebrew subtitles

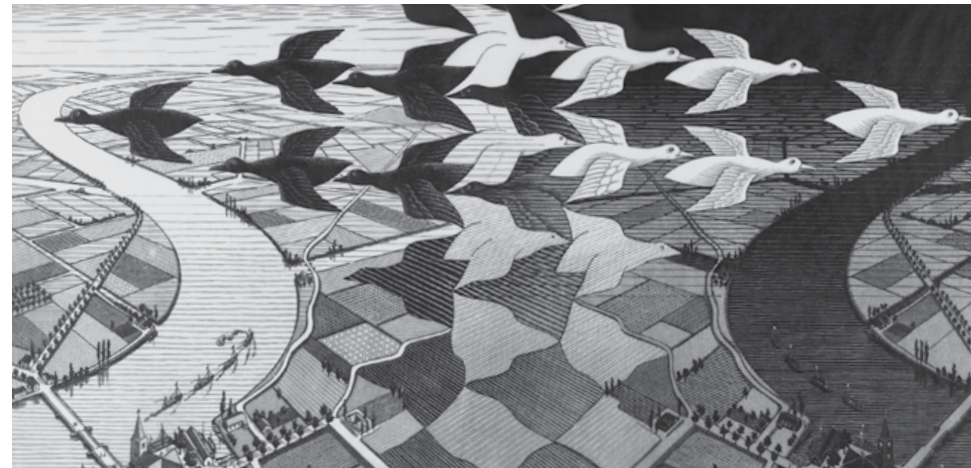
Directo **DON MILLAR** / Producer **JOE TUCKER, ERIC HOGAN, DON MILLAR**
Cinematography **JOHAN LEGRAIE, JOE TUCKER** / Editor **HART SNIDER**

It's easy to fall in love with Fernando Botero as he tells his three adult children about the first painting he sold, at Don Rafael's shop, which usually sold tickets to bullfights. Born in 1932 in provincial Medellín, Colombia, Botero set out around the world in search of his art. After discovering a book of paintings by Piero della Francesca, he felt like he had been struck by lightning and realized how meaningful art could be. He developed his unique style — characterized by round, plump figures — early on, but when he tried his luck in 1960s New York, he encountered what he calls "the dictatorship of abstract painting". Botero's works are exhibited in museums all over the world and he is extremely popular among diverse audiences. This popularity has elicited criticism over the years, but Botero, now in his 80s, is used to criticism, as well as to adoration and commercial success.

קנדה, 2018 / 82 דקות
אנגלית וספרדית, תרגום לעברית

בימוי **דון מילאר** / הפקה **ג'ו טוקר**, אריק הוגאן, דון מילאר
צינום **יוהאן ליאגרי**, ג'ו טוקר / עריכה הארט סניידר

כשהוא יושב ומספר לשלושת ילדיו הבוגרים על הציור הראשון שמכר בחנות של דון רפאל, שבדרך כלל מכר כרטיסים למלחמות השוורים אבל הסכים להציג בחנותו כמה ציורים, קל להתאהב בפרננדו בוטרו. הצייר יליד 1932, גדל במדיין אשר בקולומביה אבל יצא משם אל העולם הגדול בחיפוש אחר אמנותו. אחרי שנתקל במקרה בספר עם ציוריו של פיירו דלה פרנצ'סקה הרגיש כאילו ברק פגע בו והבין כמה משמעותית יכולה להיות אמנותו. די מוקדם מצא את סגנונו הייחודי המאופיין בדמויות עגולות ודשנות, אך כשניסה את מזלו בני-יורק של שנות ה-60, גילה, כמו שהוא אומר "את הדיקטטורה של הציור האבסטרקטי" ששלטה שם. למרות זאת גילתה אותו אוצרת מרכזית ממוזיאון המומה. אחר כך עבר לפריז ואת רוב חייו חי שם. יצירותיו מוצגות במוזיאונים בכל העולם והוא נחשב אמן פופולרי ואהוד מאוד על ציבור רחב. הפופולריות הזאת גם עוררה הרבה ביקורת במהלך השנים, אבל נראה שבוטרו, היום בסוף שנות ה-80, כבר רגיל לחיות עם הביקורת וגם עם האהבה וההצלחה המסחרית. יחד עם שלושת ילדיו עובר בוטרו על כל תחנות חייו, ומספר סיפור של אמן מלא הומור עצמי אבל גם יודע את ערכו וחשיבותו.

HOLLAND, 2018 / 81 min
English and Dutch, Hebrew subtitles

Director Producer and Cinematography **ROBIN LUTZ**
Editor **MOEK DE GROOT** / Narrated by **STEPHEN FRY**

Maurits Cornelis Escher is renowned for his graphic works, but it sometimes seems that his popularity (his art appears on posters, tablecloths, T-shirts, mugs, and more) has overshadowed his importance and groundbreaking creativity. This wonderful film finally does Escher justice. Narrated by British actor Stephen Fry, whose voice oozes irony and creative energy, the film tells Escher's story in his own words using more than 1,000 letters, dairies, and lectures he wrote during his lifetime. He describes his journey from a young man who is drawn to painting and printmaking, to an explorer who travels through Europe and finds inspiration in magnificent sites such as the Alhambra Palace in Spain, to an artist who created endless patterns, metamorphoses, and visual paradoxes in his utterly original work. Escher wrote that he hovers "between math and art" and, like many other groundbreaking creators, one gets the sense that he didn't feel entirely at home in either realm. What would he feel now, knowing that his work has become an inextricable part of the world's collective consciousness?

דברי פתיחה: פרופ' דוד הראל
מכון יצחקו למדע, חתן פרס ישראל 2004
INTRODUCTION BY PROF. DAVID HAREL,
WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE,
ISRAEL PRIZE RECIPIENT 2004

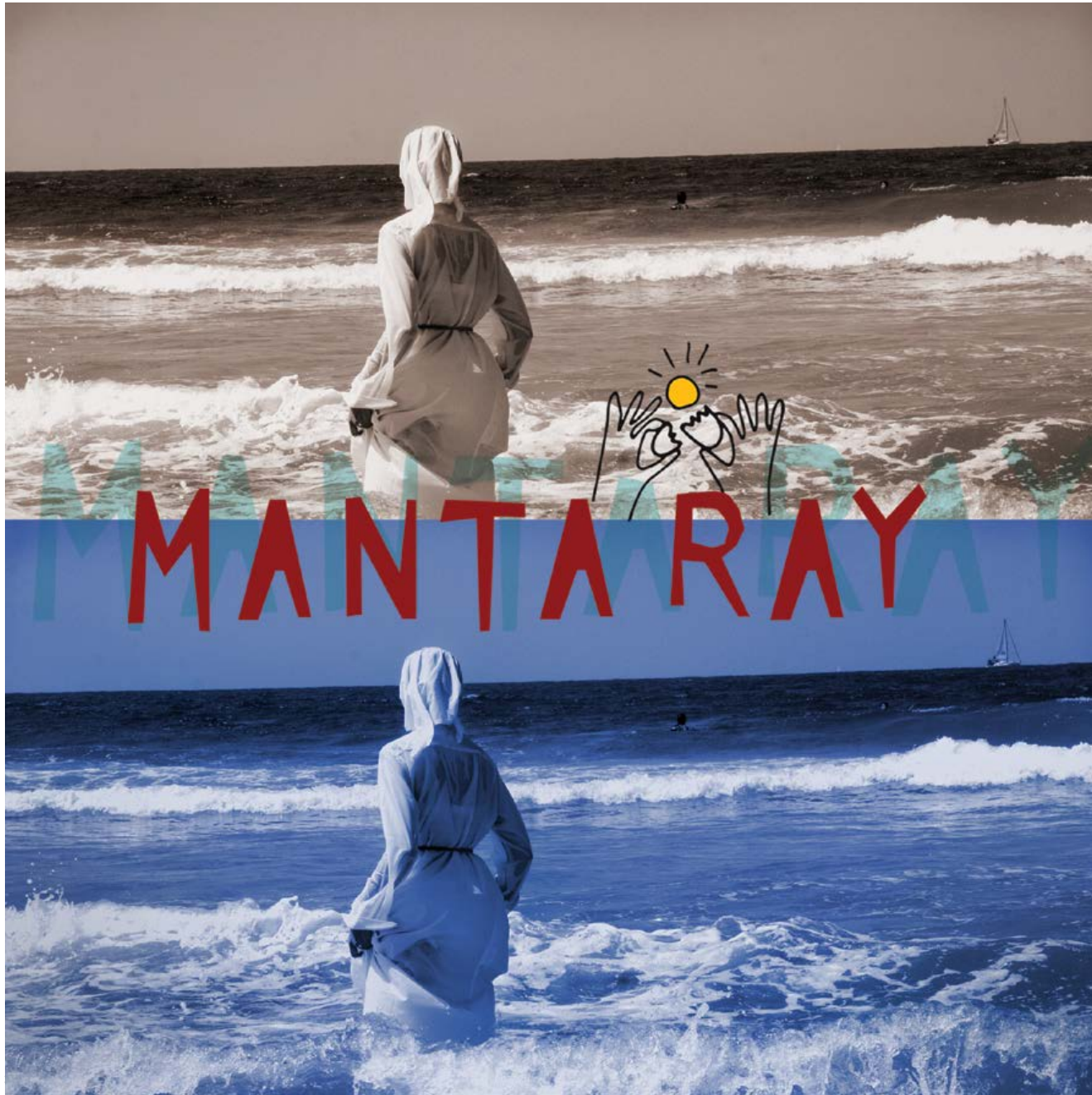
שבת / 14.3
אולם אסיא / 16:00

הולנד, 2018 / 81 דקות
אנגלית והולנדית, תרגום לעברית

בימוי והפקה **רויבן לוז**
עריכה **מוק דה גרוט** / קריינות **סטיבן פריי**

מאוריץ קורנליס **Escher** ידוע מאוד בעולם כולו בזכות יצירותיו הגראפיות, אבל נדמה שמרוב שימוש פופולרי - פוסטרים, מפות שולחן, חולצות טי וספלי קפה - העולם שכח (או שמעולם לא ידע) איזה יוצר חשוב ומקורי הוא. הסרט הקסום הזה סופסוף עושה עימו צדק. בקולו של סטיבן פריי הבריטי, הנוסף אירוניה אבל גם מלא אנרגיה יצירתית, מובאות מילותיו של אשר עצמו, כפי שהשאיר ביומנים ובמכתבים. במלים אלה הוא מתאר את מסעו מאיש צעיר שנמשך לציור ובמיוחד להדפס, אל טייל ברחבי אירופה שמוצא עצמו מוקסם מהתבניות המופלאות של ארמון האלהמברה בספרד, ועד ליוצר המפיק מתוך ראשו הקודח דימויים מקוריים ולעיתים מטלטלים, אשר עוסקים בתבניות אינסופיות, מטאמורפוזות ופרדוקסים. "אני מרחף בין מתמטיקה ואמנות", הוא כותב, וכמו יוצרים פורצי דרך רבים, האבחנה הזאת מלווה בתחושה עמוקה שאין לו מקום. מעניין מה היה חש אם היה רואה עד כמה יצירותיו ודימויו הפכו לחלק בלתי נפרד מהתודעה הקולקטיבית של כולנו.

בחירה רשמית פסטיבל / OFFICIAL SELECTION
MONTRÉAL ARTIFA FILM FESTIVAL

ג'קסון פולוק:
מוטות כחולים

JACKSON POLLOCK:
BLUE POLES

חמישי / 12.3

אולם רקנאטי / 16:30
יוקרן לפני הסרט ברנרד הייטינק / עמ' 56

שישי / 13.3

אולם אסיף / 15:30
יוקרן לפני הסרט יור אביאסון / עמ' 31

AUSTRALIA AND USA, 2019 / 16 min
English, Hebrew subtitles

Director ALISON CHERNICK / Producer ALISON CHERNICK, ALISON WRIGHT / Cinematography SCOTT HOLGATE, KRIS KEREHONA, MARK PETERSSON, MIKKO TIMONEN / Editor HELEN YUM

This fascinating short film revolves around one painting by Jackson Pollock, the artist who splattered paint on canvas and became one of the most controversial and influential artists of the 20th century. In the early 1970s, when the National Gallery of Australia was established, it decided to purchase Pollock's huge and impressive "Blue Poles." The acquisition sparked conflict between those who believed that Australia was conforming to global art trends instead of proudly displaying its own artists and those who thought Pollock's painting would expand Australia's artistic horizons. The painting was purchased for \$1.3 million, which also angered opponents—but to the delight of supporters, it became the foundation for Australia's influential and significant national gallery. Today "Blue Poles" is worth about \$350 million. Pollock, who died at age 44, would undoubtedly be amused by this story of art, money, influence, luxury, and drips and drabs of paint.

Will be screened with: OLAFUR ELIASSON: MIRACLES OF RARE DEVICE and BERANRD HAITINK - IT COMES MY WAY

אוסטרליה וארה"ב, 2019 / 16 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי אליסון צ'רניק / הפקה אליסון צ'רניק, אליסון וייט / צילום סקוט הולגייט, כריס קריאונה, מארק פיטרסון, מיקו טימוןן / עריכה הלן יאם הולגייט

סרט קצר ומרתק שמתרכז בציור אחד של ג'קסון פולוק, האמן שטפסף צבע על בד והפך לאחד מפורצי הדרך השניים במחלוקת אך גם המשמעותיים והמשפיעים באמנות של המאה ה-20. בתחילת שנות ה-70, עם הקמתה של גלריית האמנות הלאומית האוסטרלית, הוחלט לרכוש יצירה של פולוק, את "מוטות כחולים" הענק והמרשים. הרכישה עוררה התנגדות עצומה בקרב אלה שהאמינו שבזאת אוסטרליה מתרפסת בפני אמנות העולם במקום לזקוף ראש ולהציג את אמנותה שלה, לעומת אלה שחשבו שציורו של פולוק יביא את העולם אל אוסטרליה וירחיב את אופקיה האמנותיים. הציור נרכש בשני מיליון דולר, עוד דבר שהרתיע את המתנגדים, והפך לשמחת התומכים, לבסיס שעליו נבנתה באוסטרליה גלריה לאומית משפיעה ומשמעותית. ערך הביטוח של הציור כיום הוא 350 מיליון דולר, ואין ספק שפולוק עצמו, שמת בגיל 44, היה משועשע מאוד מהסיפור הזה על אמנות, כסף, השפעה, יוקרה וטפסופים.

MARTHA: A PICTURE STORY

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית
TRIBECA FILM FESTIVAL 2019

שבת / 14.3
אולם קאופמן / 12:00

AUSTRALIA, 2019 / 82 min
English, Hebrew subtitles

Director: SELINA MILES / Producer: DANIEL JOYCE
Cinematography: SELINA MILES, MARCUS RUTELLI / Editor: SIMON NJOO

Martha Cooper is a Baltimore-born photographer who's renowned for documenting the graffiti and hip-hop cultures of New York in the 1970s and 1980s. After getting to know her in this moving film, one realizes that only such a unique woman could have created the book "Subway Art", which has been called the graffiti bible. Cooper's journey into the world of graffiti began after her stint as a photographer for the New York Post. She documented New York street life, especially the low-income, crumbling New York of the Bronx, and then discovered the graffiti artists. She fell in love with their creativity and passion and began to spend more time among them. It took many years for Cooper to become recognized, especially within the underground cultures she documented. This film tells the story of a woman who has lived an absolutely authentic life, constantly searching for art that is born out of real human need, without curators or experts.

אוסטרליה, 2019 / 82 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי סלינה מילס / הפקה דניאל ג'ויס
צילום סלינה מילס, מארקוס אוטלי / עריכה סימון נג'ו

מרת'ה קופר היא צלמת ילידת בולטימור, שעיקר פרסומה בא לה מכך שתייעדה את תרבות הגראפיטי שנוצרה בניו-יורק בשנות ה-70 וה-80. אחרי שפוגשים אותה בסרט המרגש הזה מבינים שרק אישה כל כך ייחודית ומקורית הייתה יכולה ליצור את הספר הזה, שהשפיע על יוצרים בכל העולם. לאמנות הגראפיטי הגיעה אחרי שהייתה צלמת של הניו-יורק פוסט (האישה הראשונה שהתקבלה כצלמת למערכת) והפכה מתעדת של הרחוב הניו-יורקי, בפרט ניו-יורק הענייה, המתפוררת, ניו-יורק של הברונקס של שנות ה-70 שהייתה גיהנום עלי אדמות. קופר צילמה בעיקר ילדים ונערים משחקים בתוך ההריסות ומשם הגיע אל אמני הגראפיטי, התאהבה ביצירותיהם ובתשוקה שלהם והחלה ללוות אותם. שנים רבות חלפו עד שהתיעוד הזה קיבל את המקום הראוי לו וקופר הפכה לדמות מוכרת ונערצת, בעיקר בקרב תרבויות המחתרת השונות - אמני הגראפיטי, הטאטו, ההיפ-הופ. הסרט מספר את סיפורה של אישה שחיה את חייה באותנטיות מוחלטת, תוך חיפוש תמידי אחר אמנות הצומחת מצורך אנושי ואמיתי, בלי אוצרים, מומחים ועוד מיני יודעי דבר.

ISRAEL, 1998 / 88 min
Hebrew

Director: ZIVA POST / Producer: AVI ARMOZA, JCS & LORA PRODUCTIONS LTD
Cinematography: VALENTIN BILONOGO - ODED KIMCHI / Soundtrack: YIP AVITAL - MEIR ALFASI
Editor: HILA HARAMATI / Music: MOZART, SCHUBERT, J.S. BACH, HENRIK WOLFF, SCHOSTAKOVITCH

A beautifully shot dramatic documentary in which the artist is not only questioned as an object but actively participates. The painter Moshe Gershuni is one of Israel's most important and internationally acclaimed artists. He reveals in the film his most intimate life motives. Gershuni is a "total" artiste, and a religious one in the sense that there is no distinction between his life and his art (his faith). The problems he grapples with in his daily life are the same as those that concern him in his work. Gershuni represents the Jewish-Israeli experience in all its diversity: Yiddish & Hebrew, Holocaust & Zionism, a romantic longing for western culture and a "Native" Israeli world. All these motives blend into an immense experience of authentic emotional tensions and conflicts. The film itself is a preparation for a parting, a summing up of a life, crammed into a few days and through the prism of the artist's works.

רביעי / 11.3
אולם קאופמן / 17:00

ישראל, 1998 / 88 דקות
עברית

תסריטאית ובימאית זיה פוסטק / הפקה אבי ארמוזה, JCS אולפני הבירה & לורה הפקות
צילום לנטין בילונגו ועודד / עורכת הילה הרמתי / מקליטים ניר אביטל ומאיר אלפסי
מוסיקה מוצרט, שוברט, יוהן יאן באך, הוגו וולף, שוסטקוביץ, גוסטב מהלר

הצייר משה גרשוני הוא אחד האמנים החשובים והייצוגיים של ישראל. הוא מייצג בדמותו ובעבודותיו, בצורה מגוונת ורבת סתירות, את האדם הישראלי. עם היותו צייר אישי ואינטימי מובהק, הוא בעת ובעונה אחת גם צייר לאומי. הסרט הוא מעין מייצג שבו האמן לוקח חלק באירוע אישי, שמתרחש בזמן אמת ומתועד תוך כדי כך. הנושא הוא חיי גרשוני, שבהם החוויה של החיים והמוות באה לידי ביטוי במאורעות, בחיי היומיום ובעבודות.

גרשוני הוא אמן טוטאלי, דתי במובן שאין הבדל בין חייו לאמנותו (אמנותו). הבעיות המעסיקות אותו בחיים מעסיקות אותו באמנות. החיפוש המתמיד, הזיכרון והשיכחה מדברים עם זה בעבודותיו. זהו סרט תעודה מוסיקלי. ברבות מיצירותיו של גרשוני מופיעות שורות של שירים או אזכורים של מוסיקאים כמוצרט או מהלר. למוסיקה יש חלק דומיננטי בסרט, כמו למרתו של גרשוני עצמו. הסרט הוא הכנה לפרידה, מן סיכום חיים שנדחס בכמה ימים של צילום ובפריזמה של יצירותיו. קצב הסרט והעריכה הם מצמצים לכך שהצופה לא יוכל להבדיל בין החיים והאמנות.

קולאקוב יוצא לחופשי KOULAKOV'S SUPREME ULTIMATE

בנוכחות הבמאי
IN THE PRESENCE OF THE DIRECTOR

שישי / 13.3
אולם אסיא / 18:00

RUSSIA, 2019 / 80 min
Russian, Italian, Hebrew subtitles

Director VLADIMIR NEPEVNY
Animation BORIS KAZAKOV

Abstract art from the United States slowly and stealthily made its way into the Soviet Union in the 1950s, without government approval. A group of Russian avant-garde artists embraced this underground art with sparkling eyes and an open mind; one of them was Mikhael Koulikov – the talented, intense, dramatic artist who drew tremendous energy from the abstract art of Jackson Pollock and his friends. Koulikov grew up in the Soviet Union under the communist regime and had to emigrate to Italy after being accused of “social parasitism”. In Italy, he found his place. At the same time, this film tells the story of a stream of unofficial Soviet art that found expression despite endless bans. Its director, Vladimir Nepevny, whose 30-odd films are about artists and the creative process, recently immigrated to Israel. Here he uses documents, archival footage, Koulikov’s writings, and animated illustrations to depict a story, full of humanity and humor, about the eternal longing for freedom.

בשקט בשקט, ובניגוד לדעתה של המשלה, אמנות מופשטת מארצות הברית התחילה לטפח אל תוך ברית המועצות בשנות ה-50. קבוצה של אמנים אוונגרדים רוסים קיבלו את האמנות הזאת במחתרת, בעיניים נוצצות ובראש פתוח, מוכנים לכל אתגר חדש שהציבה. אחד מהם היה מיכאיל קולאקוב המוכשר, האינטנסיבי, הדרמטי, ששאב אנרגיות אדירות מהאמנות המופשטת של ג'קסון פולוק וחבריו. סיפורו המרתק מובא בסרט הזה. סיפור של מי שגדל בברית המועצות, תחת משטר קומוניסטי קשוח במיוחד, שנאלץ להגר לאיטליה אחרי שהואשם ב"פרזיטיות חברתית", ושם, באיטליה מצא את מקומו, כאמן וכמורה. זהו גם סיפורו של זרם שלם באמנות הסובייטית הבלתי-רישמית, שחיפש ומצא דרך לבטא עצמו למרות אינסוף איסורים. את הסרט יצר ולדימיר נפבני, במאי אשר באמתחתו כ-30 סרטים העוסקים ביוצרים ובאמנות, ואשר היגר לאחרונה לישראל. כאן הוא משתמש במסמכים, בקטעי ארכיון, בכתביו של קולאקוב וגם בהמחשות בעזרת אנימציה וטכניקות אחרות, ומביא סיפור רוסי, מלא אנושיות והומור, על הכבלים שכובלים אותנו והכמיהה התמידית לחופש.

רוסיה, 2019 / 80 דקות
רוסית ואיטלקית, תרגום לעברית

בימוי ולדימיר נפבני
אנימציה בוריס קזאקוב

UK, 2017 / 92 min
English, Hebrew subtitles

Director and Editor NICK WILLING
Producer MICHELE CAMARDA / Cinematography JUVENAL DE FIGUEIROA

Paula Rego, the brave and powerful British artist of Portuguese origin, rose to fame slowly and with great determination, when few recognized her tremendous talent. She studied art in London, where she also met her husband, Victor Willing, an important artist in his own right. In this personal portrait of her, Rego opens up about her complex life, the poverty and lack of recognition she endured, as well as the stormy relationship with the man she loved (who betrayed her, and she him). Despite their turbulent marriage, Willing supported her creativity until his death in 1988, at age 60. Today, Rego’s work is displayed at the world’s best museums, and she doesn’t deny that, now in old age, it’s nice to finally have attained peace. Getting there required this intelligent eccentric woman to remain dedicated to her art all along the way. Rego’s son, Nick Willing created this sensitive portrait of his mother.

להוסיף לוגו פורטוגל?

פאולה ריגו: סודות וסיפורים PAULA REGO SECRETS & STORIES

בנוכחות הבמאי
IN THE PRESENCE OF THE DIRECTOR

שבת / 14.3
אולם אסיא / 13:30

בריטניה, 2017 / 92 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי ועריכה ניק ווילינג
הפקה מישל קמארדה / צילום ג'ובנאל דה פיגוראה

פאולה ריגו היא אמנית בריטית ממוצא פורטוגלי, אמיצה ועוצמתית, שאת דרכה לתהילה עשתה לאט, בנחישות אינסופית, כשמעטים הכירו בכישרונה הרב. ילידת פורטוגל, את לימודי האמנות עשתה בלונדון, שם גם הכירה את בעלה, ויקטור ווילינג, אמן מוכר וחשוב בזכות עצמו. הסרט מביא מנקודת מבטה את סיפור חייה המורכב, חיים מלאי עוני וחוסר הכרה ובמרכזם גם מערכת יחסים סוערת עם הגבר שאהבה, שבגד בה והיא בו. למרות הסערות, נראה שווילינג זיהה את כשרונה הגדול ותמך ביצירתה, עד שנפטר בגיל 60 ממחלת הטרשת. כיום ריגו – עם ציוריה הפיגורטיביים-אקספרסיוניסטיים והמטרידים למדיי – מוצגת במיטב המוזיאונים, ולא מכחישה שנעים סופסוף, עכשיו בזקנתה, לחיות ברווחה. הדרך אל הזיקנה הנינוחה הזו, עליה מספר הסרט, הייתה דרך של אמנית אמיצה ונחושה, חכמה ואקסצנטרית, ששמרה באש ובמים על מסירות מוחלטת לאמנותה. את הסרט המרתק והרגיש עשה בנה, הבמאי ניק ווילינג, שמצליח להקשיב לאמו ולהביא אותה אל המסך על כל מורכבותה.

המדרשה פקולטה לאמנויות

כרטיס הכניסה
שלכם לפסטיבלים
והתערוכות המובילות
בארץ ובעולם.

יום פתוח

16.3.2020

9121* שלוחה 2

אמנות | קולנוע | תעודת הוראה | טיפול באמנות

המכללה
האקדמית
בית ברל

שון סקאלי והאמנות של הכן UNSTOPPABLE: SEAN SCULLY & THE ART OF EVERYTHING

בנוכחות הבמאי
IN THE PRESENCE OF THE DIRECTOR

שישי / 13.3
אולם קאופמן / 12:00

UK, 2019 / 84 min
English, Hebrew subtitles

Director and Editor **NICK WILLING**
Producer **MICHELE CAMARDA** / Cinematography **JUVENAL DE FIGUEIROA**

This film presents a year in the life of Irish abstract artist Sean Scully, as he flies around the world to open 15 major museum exhibitions, meets with curators, collectors, and art enthusiasts. As he discusses his work, he also opens up about his life. Scully always knew he would be a renowned and important artist, a megalomaniacal conviction that is interesting for two reasons: the first is that Scully grew up penniless on the streets of Dublin and London, often homeless as a child and running with street gangs as a teenager whose life could have ended up quite different, and the second is that he was right. His art is exhibited around the world and sells for millions. As in the film about fellow artist Paula Rego, Nick Willing directed this portrait, demonstrating his ability to delve deep into the life, work, and soul of the artist.

שנה בחייו של האמן האירי המצליח שון סקאלי, במהלכה הוא פותח 15 תערוכות במוזיאונים ברחבי העולם, טס מפתיחה לפתיחה, נפגש עם אוצרים, אספנים ועם הקהל הרחב, מספר עוד ועוד על עבודותיו, ומתאר את תולדות חייו. הסרט נפתח עם סקאלי הגדול והחזק, אוחד מברשת ענקית של צבעים, מורח צבע בתנועות גדולות על קנבס ענק, בדרך לעוד יצירה אבסטרקטית היוצרת גריד מהפנט של ריבועים. שון סקאלי תמיד ידע שיהיה אמן גדול, מוכר וחשוב, ששמו יינשא בפי כל. המגאלומניה הזו מעניינת משתי סיבות: הראשונה, כי סקאלי בא מרקע של עוני ועזובה, ולעיתים, בצעירותו, חי ממש ברחוב, תחילה בדבלין ואחר כך בלונדון, ואף התחבר עם כנופיות למיניהם ויכול היה לסיים את חייו בצורה שונה מאוד. ושנית, כי סקאלי אכן הגיע לדרגת כוכב ענק, שמוצג ברחבי העולם ועבודותיו נמכרות במיליונים. כמו את הסרט על פאולה ריגו, גם את הסרט הזה בייס ניק ווילינג, שמגלה יכולת יוצאת דופן להיכנס עמוק אל תוך חייו, יצירתו ונפשו של האמן.

בריטניה, 2019 / 84 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי ועריכה ניק ווילינג
הפקה מישל קמארדה / צילום ג'ובנאל דה פיגוראה

אמנות בוערת ART ON FIRE

שבח / 14.3
אולם רקנאטי / 19:00

UK, 2020 / 91 min
English, Hebrew subtitles

Director: **GERALD FOX** / Producer: **SOPHIA SWIRE** / Cinematography: **JONATHAN CLARK**
Editor: **ROBIN WHALLEY, UNA BURNAND, CAROLINE CLARK**

On the longest day of the year, June 21, 1986, Larry Harvey and a group of friends decided to celebrate the summer solstice by burning a large wooden effigy. From that moment on, the event known as Burning Man became an annual festival featuring the world's largest open art space. The growing number of participants prompted the event to move to the Black Rock Desert in northern Nevada. Every year the festival takes place in late August, and tens of thousands of people flock to it for a week of community, art, counterculture and celebration of identity that culminates with the burning a large wooden figure. Its success has also led to the establishment of "burning" festivals throughout the world, including in Israel. The film, made as a tribute to Larry Harvey, who died in April 2018, follows several projects from the planning stage through production, including the fire that closed the summer 2018 event.

בריטניה, 2020 / 91 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי: **ג'וראלד פוקס** / הפקה: **סופיה סויר** / צילום: **ג'ונתן קלארק**
עריכה: **רובין וואלי, אונה ברנאנד, קרולין קלארק**

ביום הארוך ביותר בשנה, ה-21 ביוני 1986, החליטו לארי הארווי וקבוצה של חברים לחגוג את שיאו של הקיץ על ידי שריפה של דמות גדולה שבנו מעץ. מאותו רגע הפך האירוע לפסטיבל שנתי ובו נבנה חלל האמנות הפתוח הגדול ביותר בעולם. ריבוי המשתתפים והתנגדות עיריית סן פרנסיסקו גרמו להעברתו למדבר הסלע השחור בצפון מדינת נוואדה. הפסטיבל נערך כל שנה בסוף אוגוסט, ועשרות אלפי בני אדם מגיעים וחווים יחד ימים של מיצגים, יצירות, מופעים ובסוף - שריפת דמות גדולה מעץ (ועוד כמה שריפות נלוות). הצלחתו אף גרמה להקמתם של פסטיבלי "ברנינג" בכל העולם, כולל ישראל. הסרט, שנעשה כמחווה ללארי הארווי שמת באפריל 2018, מלווה כמה פרויקטים משלב התכנון דרך ההפקה, ההקמה ועד המימוש שלהם, כולל השריפה בלילה האחרון של האירוע בקיץ 2018. למרות שהמסחריות הצליחה להיכנס בדלת האחורית, ברנינג-מן הוא עדיין סמל לאירוע דמוקרטי, רדיקלי, שמבקש להחזיר אל העולם את השלום, האחוה והיצירה המשותפת, ובכך, כמו שמראה הסרט, מהווה משב רוח רענן ביום קיץ חם.

RESISTANCE ART / אמנות ההתנגדות

**ברצלונה,
מכירת חיסול
CITY FOR SALE**

שבת / 14.3
אולם קאופמן / 10:00

SPAIN, 2018 / 82 min
Catalan and Spanish, Hebrew subtitles

Director LAURA ALVAREZ / Producer LORIS OMEDES / Editor ÀUREA CASTOSA
Cinematography JORDI FERNÁNDEZ, CRISTHIAN BONET

"Barcelona isn't for sale," reads a sign protesting the removal of residents from the city center. But this compelling film makes the case that Barcelona has already been sold to the millions of tourists who visit every year and to the locals who want to profit off this mass tourism. The protagonists are four families, all from central Barcelona, who are forced out of their homes and neighborhoods to make way for tourism and capitalism. Between Gaudi's renowned structures and the coastline live renters and the landlords trying to get rid of them through the usual means: by generally making the renters' lives hell. The story of Barcelona and its tourism is presented in all its complexity: what started with people's desire to see the world's beautiful arts and cultural sites has ended with the violent takeover of financial interests. Sadly, it's a story that's well-known elsewhere around the world.

ספרד, 2018 / 82 דקות
קטלאנית וספרדית, תרגום לעברית

בימוי לאורה אלוארז / הפקה לוריס אומדס / עריכה אוראה קאסטוזה
צילום ג'ורדי פרננדס, כריסטיאן בונט

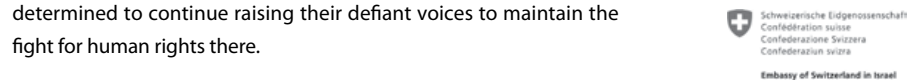
"ברצלונה לא למכירה", כתוב על השלט שנושא אחד המפגינים נגד מדיניות סילוק התושבים ממרכז ברצלונה, אבל אם להאמין לסרט המשכנע הזה, ברצלונה כבר נמכרה למיליוני התיירים שפוקדים אותה ולכל המקומיים שרוצים לעשות הרבה כסף מהתיירות התוססת הזאת. גיבורי הסרט הזה הם קבוצה של תושבים, כולם ממרכז ברצלונה, אשר מוצאים עצמם מגורשים לטובת התיירות והכסף. שם, במרכז, יצירותיו של גאודי מחד וחוף הים מאידך, ובין זה לזה, אנשים שחיים בשכירות, ובעלי הבתים שמנסים לגרש אותם באמצעים מוכרים - סירוב לתקן דירות מתפרקות, קנייה של דירות מסביב ובנייה מוגברת, ובאופן כללי - הפיכת חייהם לגיהנום כדי שירצו לעזוב. מופלא במיוחד הוא סיפורו של ג'נטלמן חביב שבעלת הבית שלו הפכה את כל הדירות מסביבו למלון, וכיוון שהוא סירב לעזוב, הוא מוצא עצמו חי בתוך המלון הזה, כשהעובדים שם עושים אותו בצו בעלת הבית. סיפורה של ברצלונה מובא כאן בכל מורכבותו, והוא רלוונטי להרבה מאוד מעוזי תיירות בעולם כולו. מה שמתחיל ממישיכה של אנשים לראות את יופיו של העולם ואת יצירותיו, נגמר בהשתלטות אלימה של אינטרסים כלכליים. נשמע מוכר להכאיב.

SWITZERLAND, 2018 / 73 min
Chinese, Hebrew subtitles

Director and Cinematography LUC SCHADLER / Producer LUC SCHADLER, JOSY MEIER
Editing Kathrin PLÜSS, MARINA WERNLI, MARTIN WITZ

The film centers around five of the most significant members of contemporary Chinese counterculture – visual artists the Gao brothers, the choreographer and dancer Wen Hui, the animation artist Pi San, and the writer-poet Ye Fu – as they present their work, explore their national identity, and struggle for a free and democratic China. All five confront the past and their memories of two critical eras in modern Chinese history: Mao's Cultural Revolution (1966-1976) and the Democracy Movement of 1989, which began as a student protest in Beijing and grew into a sweeping movement uniting people of diverse social backgrounds. That culminated in the Tiananmen Square protests, in which some of the film's protagonists were active participants. (Ye Fu's story is especially fascinating: He is a former police officer who resigned in 1989 to protest the suppression of the Democracy Movement and later published an open letter expressing his disgust over police actions.) All of these renowned figures believe in art's ability to express the complexities of identity. They dream of a different China and are determined to continue raising their defiant voices to maintain the fight for human rights there.

**ארוכה הדרך הביתה
A LONG WAY HOME**

בנוכחות הבמאי
IN THE PRESENCE OF THE DIRECTOR

בחירה של הפסטיבלים / OFFICIAL SELECTION OF STIVALS:
DOC NYC, HAMPTONS INT. FILM FESTIVAL

שישי / 13.3
אולם קאופמן / 16:30

שווייץ, 2018 / 73 דקות
סינית, תרגום לעברית

בימוי וצילום לוק שיידלר / הפקה לוק שיידלר וג'וזי מאייר
עריכה קאתרין פלוהוס, מרינה וורנלי, מרטין ויטס

האחים גאו, שני אחים צלמים, הכוריאוגרפית והרקדנית וון הוי, האנימטור פי סאן והסופר והמשורר יה פו מציגים את עבודתם, כל אחד במדיה שבה, המתרכזת בזותם הלאומית ובמאבקם למען סין חופשית ודמוקרטית. כולם עוסקים בעבר ובזכרונותיהם, שחוזרים אחורה לשתי תקופות קריטיות בסין המודרנית: תקופת "מהפכת התרבות" של מאו שהתרחשה בין 1966 ל-1976, ותקופת המאבק הדמוקרטי של 1989, שהתפשטה והקיפה את כל שכבות האוכלוסיה בסין ושיאה היה במחאה בכיכר טיאן-אן-מן, שחלק מגיבורי הסרט השתתפו בה באופן פעיל (מעניין במיוחד בהקשר זה סיפורו של הסופר יה פה, שהיה באותה תקופה שוטר בשירות דיכוי ההפגנות, אבל אחרי הדיכוי האלים התפטר מהמשטרה והביע את סלידתו ממעשיה במכתב גלוי שפירסם). כל המשתתפים בסרט המרגש הם אמנים חשובים ומוכרים בסין, כולם מאמינים באמנות ככלי ביטוי של זהות בכל מורכבותה. הם חולמים על סין אחרת, הם נחושים מאוד בסירובם העקשני לקבל את אובדן זכויות האדם בארצם והם אמיצים בנוכחותם להשמיע קול.

**רוקדים בין
תרבויות**
WHEN ARABS DANCED

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית /
TORONTO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

שישי / 13.3
אולם רקנאטי / 21:00

BELGIUM, 2019 / 84 min
French, Arabic, Flemish, Farsi, English, Hebrew subtitles

Director **JAWAD RHALIB** / Producer **NOUREDIN RHALEB**
Cinematography **FRANÇOIS SCHMITT** / Editor **STIJN DECONINCK**

Belgian-Moroccan director Jawad Rhalib, is the product of the "re-education" that has spread through the Arab world in recent decades, sets out to find those who have rebelled against Islamic fundamentalism and conservatism and continued to create the music, poetry, and dance that is forbidden. Archival footage in this film shows that this stifling conservatism is a relatively recent phenomenon. One especially surprising clip shows Egypt's Nasser, recounting what happened when a Muslim Brotherhood member demanded that the country's women don hijabs. "If you can't get your own daughter, to wear the head covering, how will we force millions of other women to?" Nasser said he replied, and the crowd applauded. Those days are long gone, and this film focuses on the artists fighting against religious extremism. As refugees in Belgium, they are able to live creative lives while conveying the conflict inherent to being an immigrant – between the desire to integrate and the memories of one's cultural heritage.

אימו של במאי הסרט, ג'אוואד וואליב הבלגי-מרוקאי, הייתה רקדנית בטן. כילד לימדו אותו שעליו להתבייש בה. וואליב, תוצר החינוך מחדש שעבר העולם הערבי בעשרות השנים האחרונות, יוצא לחפש את המורדים. אלה שלמרות ההשתלטות של האיסלאם הפונדמנטליסטי על העולם הערבי, ממשיכים ליצור בכל הצורות האסורות, בפרט שירה, מוסיקה וריקוד. קטעי ארכיון מגלים למי ששכח, שכל השמרנות האימה והחונקת הזאת היא עניין חדש למדי. מפתיע במיוחד קטע שבו נראה נאצר החייכן מספר על דרישת מנהיג האחים המוסלמים שיכריז על חובת לבישת חיג'אב בכל מצרים: "אם אתה לא מצליח לגרום לבתך תלמידת הרפואה לחבוש את הצעיף, איך אכריח עשרה מיליון נשים מצריות?" אומר נאצר והקהל פורץ בצחוק סוער ומחיאיות כפיים. אבל הימים ההם חלפו עברו. קבוצת היוצרים שוואליב מתרכז בה הם אמנים חופשיים שמתנגדים לקיצוניות הדתית. הם הגיעו כפליטים לבלגיה וכיום מקיימים שם חיי יצירה פוריים, שמשקפים את הקונפליקט העמוק של המהגר – זה שרוצה להתערות אבל גם לא שוכח לרגע את התרבות שמתוכה הוא הגיח לעולם.

בלגיה, 2018 / 84 דקות
צרפתית, ערבית, פלמית, פרסית ואנגלית, תרגום לעברית

בימוי **ג'אוואד וואליב** / הפקה **נוראדין וואליב**
צינום **פרנסואה שמידט** / עריכה **סטיין דקונינק**

**הקינה של
אלפרדו ז'אר**
**JAAR, LAMENT
OF THE IMAGES**

חמישי / 12.3
אולם אסיא / 21:30

CHILE, 2017 / 78 min
Spanish and English, Hebrew subtitles

Director **PAULA RODRÍGUEZ SICKERT** / Producer **PAOLA CASTILLO**
Cinematography **JOHN MARQUEZ, ENRIQUE STIND** / Editor **TITI VIERA-GALLO**

Alfredo Jaar is a Chilean artist born in 1956. He lived through the military coup on September 11, 1973, that brought Augusto Pinochet's murderous regime to power. Jaar is a political artist who creates installations and exhibitions using documentary materials to compel all of us to look at what's going on in the world. Without being delusional, he firmly believes in art's ability to create change. The irony of being a successful artist who is invited to museums around the world while trying to draw attention to endless injustices is not lost on him. That's why Jaar makes sure that much of his time is spent creating works outside of major cities. For example, he created an artificial cloud, a kind of celestial monument to immigrants at the Mexico-U.S. border crossing. This film follows Jaar's travels around the world and features numerous conversations with the brave artist who never looks away from the destruction humans are sowing around them.

צ'ילה, 2017 / 78 דקות
ספרדית ואנגלית, תרגום לעברית

בימוי **פאולה רודריגז סיקרט** / הפקה **פאולה קסטילו**
צינום **ג'ון מארקס, אנריקה סטינד** / עריכה **טיטי ויירה-גאיו**

אלפרדו ז'אר הוא אמן צ'יליאני יליד 1956. הוא חווה מקרוב את ההפיכה הצבאית ב-11 בספטמבר 1973, שהעלתה לשלטון את המשטר הרצחני של אוגוסטו פינוש. ז'אר הוא אמן פוליטי בכל הווייתו. הוא יוצר מיצבים ומיצגים שמשלבים חומרים דוקומנטריים כדי לגרום לנו, לכולנו, להסתכל מה קורה בעולם. הוא מאמין ביכולתה של האמנות להזיז משהו, בלי להשלות עצמו אבל עם דבקות כמעט לא אנושית במטרה. האירוניה של להיות אמן מצליח, המוזמן למוזיאונים ברחבי העולם, ובמקביל לנסות להפנות את תשומת לבו של העולם אל אינסוף עוולות המתרחשות כל דקה, לא נעלמת ממנו. לכן ז'אר מקפיד שחלק משמעותי מזמנו יהיה מוקדש ליצירות הרחק מהקהל השבע של הערים הגדולות. כך למשל יצר ענן מלאכותי, מעין אנדרטה שמיימית לקרבנות הרבים של ניסיון חציית הגבול בין מקסיקו לארצות הברית, וכך נסע לרואנדה ותיעד את זוועת המלחמה והטבח - אחת מעבודותיו המרכזיות, שנפרשה על פני שש שנים. הסרט עוקב אחר נדודיו בעולם בעקבות תערובותיו, ונעצר לשיחות רבות עם ז'אר האמיץ והמרשים, שלא מסיט מבט מההרס והחורבן שאנחנו זורעים בעולם, ומאמין שמתפקידו לעזור גם לנו להסתכל.

**איש החרב:
גבריאל מוקד**
**SWORDSMAN:
GABRIEL MOKED**

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

חמישי / 12.3
אולם קאופמן / 15:00

ISRAEL, 2019 / 65 min
Hebrew, English subtitles

Director and Cinematography **SHLOMIT CARMELI, RAPHAEL CARMELI**
Producer and Editor **SHLOMIT CARMELI**

A documentary portrait of Gabriel Moked, who moved from Warsaw to Israel after World War II, quickly learned Hebrew, and published a literary magazine while still in high school. It was his first step toward becoming an editor and publisher who would shock the young Israeli establishment. A professor of philosophy and enfant terrible of the world of Israeli literature, he was the first to discover and publish works by Yona Wallach, David Avidan, Aharon Appelfeld and others. Today, at the age of 85, after 60 years as publisher of the literary magazine Achshav ("Now"), he has no plans to retire. He draws his sword for another round of battle, with a new generation of Israeli poets.

ישראל, 2019 / 65 דקות
עברית, תרגום לאנגלית

בימוי וצילום **שלומית כרמלי ורפאל כרמלי**
הפקה ועריכה **שלומית כרמלי**

פורטרט תיעודי של גבריאל מוקד, עורך השירה המיתולוגי שטלטל את הממסד הספרותי הישראלי המאובן. כשעלה לארץ מוורשה לאחר מלחמת העולם השנייה, למד במהירות את כללי הדקדוק העברי וכבר בימי התיכון החל להוציא כתב עת לספרות. האיש שאחראי לפרסומם הראשון של רבים מיוצרי דור המדינה – יונה וולך, דוד אבידן, אהרון אפלפלד ועוד – הוא פרופסור לפילוסופיה, אישיות צבעונית ומלאת חיים, האיש הרע של עולם הספרות והשירה העברית. היום הוא בן 85. מאחוריו כבר שישה עשורים שבהם הוא מוציא לאור את כתב העת "עכשיו", אך אין לו שום כוונה לפרוש. הוא שולף את החרב אל מול דור חדש של משוררים צעירים.

LITERATURE & POETRY / המילה הכתובה

ספרנים LIBRARIANS

הקרנה בנוכחות היוצרים
IN THE PRESENCE OF THE FILMMAKERS

רביעי / 11.3
אולם אסיא / 16:00

ISRAEL, 2019 / 75 min
Hebrew, English subtitles

Director, Producer, Cinematographer and Editor **URI ROSENBERG**

"Librarians" documents communities and librarians struggling to preserve books and the culture of reading in the digital age. Will they succeed? How do libraries function these days, and how they adapt to changes? What will be the fate of printed books? The movie exposes the unique characters and fascinating life stories of librarians and readers, who are still in need of the smell and touch of books, and the stories and history of the small and remote settlements, mainly Kibbutzim in the Negev region, in which they live and operate.

הסרט "ספרנים" מתעד קהילות וספרנים הנאבקים על שימור הספרים ותרבות הקריאה בעידן הדיגיטלי. האם יצליחו? כיצד מתפקדות הספריות בימים אלו ומתאימות עצמן לשינויים? מה יהיה גורלו של הספר המודפס?

בתוך כך נחשפת דמותם המיוחדת של ספרנים ואנשי-ספר בעלי סיפור חיים מרתק, הזקוקים עדיין לריחם של הספרים ולמגעם. כל זאת, בעזרת חומרי ארכיון, על רקע קורותיהם של היישובים הקטנים והמרוחקים בהם הם חיים ופועלים.

ישראל, 2019 / 75 דקות
עברית, תרגום לאנגלית

בימוי, הפקה, צילום ועריכה **אורי רוזנברג**

עולמות המד"ב של אורסולה לה-גוויין WORLDS OF URSULA K. LE GUIN

שבת / 14.3
אולם קאופמן / 14:00

USA, 2018 / 68 min
English, Hebrew subtitles

Director **ARWEN CURRY** / PRODUCER **RACHEL ANTELL, ARWEN CURRY**
Cinematography **ANDREW BLACK** / Editor **ANDREW GERSH, JULI VIZZA**

Science fiction and fantasy writer Ursula K. Le Guin, who died in early 2018, was a truly groundbreaking woman. Working in the male-dominated field of sci-fi, she became one of its most famous and influential voices thanks to works such as "A Wizard of Earthsea" and the Ekumen novels. When Le Guin began writing, science fiction wasn't deemed respectable. But she liked it, and slowly Le Guin came into her own as a writer, discovering her distinctive voice – one that would become increasingly feminist over time. The modest Le Guin, who won numerous awards and accolades during her lifetime, describes her development as a writer, while notable figures like Neil Gaiman, Margaret Atwood, and Michael Chabon reflect on her lasting legacy. Getting to know Le Guin through this film will surely inspire those who haven't read her books to delve into the incredible worlds she imagined.

ארה"ב, 2018 / 68 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי **ארוון קורי** / הפקה **רייצ'ל אנטל, ארוון קארי**
צילום **אנדרו בלאק** / עריכה **אנדרו גרש, ג'וני ויזא**

סופרת המדע הבדיוני אורסולה לה גוויין, שהלכה לעולמה בתחילת 2018, הייתה אישה מיוחדת במינה, ששמה מוכר מאוד למי שיש לו נגיעה לעולם המד"ב ולא מספיק מוכר לכל השאר. לה גוויין היא פורצת דרך אמיתית, אישה בעולם שהיה גברי מאוד עד שהיא נכנסה אליו והפכה לאחד הקולות החשובים והמשפיעים ביותר (עם ספרים כמו "הקוסם מארץ ים" ו"סדרת "אקומן"). כשלה גוויין התחילה לכתוב היה המד"ב לא רק תחום גברי מאוד אלא גם ספרות שנחשבה נחותה ו"לא רצינית". אבל זה מה שעניין אותה, ולאט לאט, בעודה הופכת רעה ואם, הלכה ומצאה את קולה הספרותי, קול שנהיה יותר ויותר פמיניסטי, והכניס הרבה מאוד סוגיות ג'נדראליות אל תוך הסוגה הספרותית. לה גוויין המקסימה והצנועה, שזכתה בשלל פרסים ספרותיים, מספרת על התפתחותה, ומסביבה מדברים מעריצים ומושפעים כמו ניל גיימאן, מרגרט אטווד ומייקל שייבון. מי שעוד לא קרא, סביר שבעקבות המפגש איתה ירצה להיכנס אל תוך העולמות המופלאים שבנתה ולא לצאת משם.

סרטים בעקבות משוררים /
POETRY FILMS SPECIAL

חמישי / 12.3
אולם קאופמן / 20:30

ישראל / 75 דקות
עברית ואנגלית, תרגום לעברית
אוצרת יסמין קיני

במפגש הייחודי בין המילה הכתובה לדימוי הויזואלי, בין השירה לקולנוע, נולדת אומנות חדשה - סרטי שירה. זו השנה השישית שאנחנו מקרינים תוכנית סרטי שירה וכבר הבאנו סרטים מהארץ והעולם, במגוון דרכי ביטוי - מאנימציה דרך וידאו ארט ועד עלילתי ודוקומנטרי. השנה נחזור ונתמקד בשירה עברית ונביא אל המסך כעשרים סרטים קצרים שיחד יהוו תוכנית מגוונת ומעמיקה הבונה דרך הטקסטים מקינת דוד מהתנ"ך דרך ביאליק, זלדה, עמיחי, אלתרמן, רביקוביץ, רחל חלפי וחדוה הרכבי ועד אלי אליהו, טל ניצן וללי ציפי מיכאלי. גם כאן דרכי הביטוי הויזואלי שונות זו מזו, והתוצאה מרגשת ומעוררת מחשבה.

FILM IN THE FOOTSTEPS OF POETS

ISRAEL / 75 min
English & Hebrew, Hebrew subtitles

Curator JASMINE KAINY

In this unique encounter between the written word and the visual image, between poetry and cinema, a new art is born: poetic films. This is the sixth year that the Epos film festival is screening poetry-related films; we have previously screened films from Israel and around the world in various media, including animation, video art, features, and documentaries. This year we will focus on Hebrew poetry and bring to the screen about 20 short films that form a diverse and comprehensive program, spanning from David's lamentations in the Bible through Haim Nahman Bialik, Zelda, Yehuda Amichai, Natan Alterman, Dahlia Ravikovitch, Rachel Halfi, and Hedva Harkabi to Eli Eliyahu, Tal Nitzán, and Lali Tsipi Michaeli. This year, the forms of visual expression are also different from one another, and the result is moving and thought-provoking.

שיימוס היני
SEAMUS HEANEY
AND THE MUSIC
OF WHAT HAPPENS

דברי פתיחה / שלומציון קיני
INTRODUCTION: SHLOMZION KENAN

שבת / 14.3
אולם קאופמן / 19:00

UK, 2019 / 87 min
English, Hebrew subtitles

Director ADAM LOW / Producer DIARMUID LAVRY, MARTIN ROSENBAUM
Cinematography MARTIN ROSENBAUM / Editor JOANNA CRICKMAY

This film recounts the life story of the great modern-day Irish poet, and the third Irishman to win the Nobel Prize for Literature (after W.B. Yeats and Samuel Beckett). Heaney, who died in 2013 at the age of 74, grew up on a farm in Northern Ireland, the oldest of nine siblings. Heaney has never forgotten his roots. Ireland, known for its wild beauty, but also its blood-soaked years of conflict, is an integral part of his poetry. While he chose a literary and academic career instead of the fields he grew up in, Heaney remained preoccupied with Ireland, and didn't hesitate to attack the bloody strife between its Catholics and Protestants. Heaney's brothers, most of whom are still farmers, his wife and children talk about him here with love and longing, and read his poems throughout the film, demonstrating how alive and relevant they are and will continue to be for years to come.

בריטניה, 2019 / 87 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי אדם לאו / הפקה דיארמוד לאברי, מרטין רוזנבאום
צילום מרטין רוזנבאום / עריכה ג'ואנה קריקמיי

סיפור חייו של גדול משוררי אירלנד המודרנית, והאירי השלישי שזכה בפרס נובל לספרות (אחרי ו.ו. ייטס וסמיואל בקט). היני, שמת ב-2013 בגיל 74, גדל בחווה בצפון אירלנד, הבכור מבין תשעה אחים. הסרט משופץ ראיונות עם אחיו, רובם נשארו חוואים, מסתובבים במגפיהם המבוצצות ומספרים במבטא אירי כבד על האח המשורר שצמח מתוך העשב הזה. היני מעולם לא שכח מאיפה הוא בא. האדמה האירית, על יופיה הפראי, אבל גם זו הספוגה דם משנות הסכסוך הרבות, הייתה חלק בלתי נפרד משירתו. למרות שבחר בקריירה ספרותית ואקדמית, שאינה המשך ישיר למקום ממנו בא, היני היה עסוק באירלנד, ולא היסט לתקוף את הטיפשות של הסכסוך המדמם בין הקתולים לפרוטסטנטים. אחיו, וגם אשתו וילדיה, מדברים עליו באהבה ובגעגוע, וקוראים במהלך הסרט את שיריו, שמלווים אותו כפסקול, וממחישים עד כמה שירתו חיה ורלוונטית ותמשיך להיות כזו שנים רבות.

ביל אוונס BILL EVANS: TIME REMEMBERED

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית /
DOC'N ROLL FILM FESTIVAL

12.3 / חמישי
21:00 / אולם רקנאטי

FRANCE, 2016 / 84 min
English, Hebrew Subtitles

Director and Producer BRUCE SPIEGEL

The image of Bill Evans stooped over a piano, deep in thought is one of the most memorable images of great 20th-century jazz. It seems to represent Evans' essence as a tremendously talented musician with an almost unnatural connection to his piano, but also as a tortured introvert who lived and breathed music. Born in New Jersey in 1929, Evans began playing piano at age 6, following in the footsteps of his older brother Harry. This film traces his fascinating career and unique musical genius. In the 1950s, Evans arrived in New York and slowly made a name for himself within its jazz scene. Miles Davis hired him as the only white musician in his sextet, and while Evans stayed with the group for less than a year, he returned to record the groundbreaking, best-selling masterpiece "Kind of Blue." Musicians and family members recount Evans' life story, which included musical successes but also a fair share of tragedies before his death at age 51.

התמונה של ביל אוונס כשהוא גוחן על הפסנתר, ראש בין הכתפיים, מכונס בעצמו, הפכה לאחד הסמלים בהא הידועה של הג'אז הגדול של המאה העשרים. נדמה שהיא אכן משקפת את כל מה שאוונס היה – מוסיקאי ענק, מחובר בצורה כמעט על-טבעית לפסנתר, אדם בתוך עצמו, מיוסר ונושם מוסיקה. אוונס נולד בניו-ג'רזי ב-1929, והחל לנגן פסנתר בגיל 6, בעקבות אחיו הגדול והאהוב, הארי. הסרט עוקב אחר הקריירה המרתקת שלו, מציאת קולו הייחודי, ונעצר בתחנות החשובות הרבות בחייו. בתחילת שנות ה-50 הגיע לניו-יורק ושמו החל להתגלגל בין מוסיקאי הג'אז כמי שכדאי מאוד לשים אליו לב. אחד ששם לב הוא מיילס דייוויס, שצירף את אוונס כלבן היחיד אל ההרכב שלו, ולמרות שאוונס נשאר איתנו רק שמונה חודשים, דייוויס ביקש ממנו לחזור כדי להקליט את "Kind of Blue", תקליט המופת שהפך לאלבום הג'אז הנמכר ביותר בכל הזמנים. מוסיקאים, שותפים לדרך ובני משפחה, מספרים את סיפור חייו של המוסיקאי הייחודי, שבמקביל לקריירה משגשגת חווה טרגדיות רבות ונרדף כל חייו על ידי שדים שהביאו למותו בגיל 51.

לסרט יוקדם מופע של אלי מגן (קונטרבס) ותומר בר (פסנתר). מגן למד שנים בניו-יורק אצל המוסיקאי הקונטרבסיסט אדי גומז, שניגן בהרכב של ביל אוונס. השניים יספרו על השנים הללו וגם ייתנו טעימה מהג'אז המופלא הזה.

ארה"ב, 2015 / 84 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי והפקה / ברוס שפיגל

←
מוסיקה / MUSIC
←

**הצילן – סיפורו של
גרגור פיאטיגורסקי**
**CELLIST - THE LEGACY OF
GREGOR PIATIGORSKY**

שישי / 13.3
אולם רקנאטי / 14:30

USA, GERMANY, RUSSIA, UKRAINE AND UK / 104 min
English, Hebrew Subtitles

Director **MURRAY GRIGOR**
Producer **HAMID SHAMS**

This is the story of one of the greatest cellists of the 20th century, Ukraine-born Gregor Piatigorsky. His Jewish family experienced pogroms and poverty, but emerged from that darkness through the perfect sounds of a child who knew from a young age that the cello was his destiny. Piatigorsky's father was a frustrated violinist, but he knew the boy was destined for greatness and forged his path toward music studies. The family moved to Moscow, where young Gregor became the principal cellist for the Bolshoi at age 15. His tumultuous life continued when he and a group of musicians escaped to Poland and then Berlin, where he earned a living playing at a Russian café. There he was discovered by cellist Emanuel Feuermann and conductor Wilhelm Furtwängler. Eventually, the United States became his home, where he married and raised his children, played and taught, and collaborated with great musicians; he died there in 1976.

ארה"ב, גרמניה, רוסיה, אוקראינה ובריטניה, 2018 / 104 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי **מארי גריגור**
הפקה וצילום **חמיד שאמס**

סיפור חייו של אחד מגדולי הצ'לנים של המאה העשרים, גרגור פיאטיגורסקי, יליד אוקראינה, בן למשפחה יהודית שידעה פוגרומים ועוני, אבל מתוך האפלה בקעו צלילים מושלמים של ילד שידע מגיל קטן שהצ'לו הוא הכלי שלו. אביו היה כנר מתוסכל אבל גרגור הראה מגיל צעיר כישרון כל כך גדול ויוצא דופן, שהאב ידע שבנו נועד לגדולות ועזר לסלול את דרכו ללימודים. המשפחה עברה למוסקבה שם התקבל פיאטיגורסקי הצעיר לתפקיד הצ'לן הראשי של הבולשוי. הוא היה בן 15. מכאן ממשיכים חיים סוערים, בבריחה שלו ושל קבוצה של נגנים לפולין, משם לברלין בה ניגן למחייתו בבית קפה רוסי והתגלה על ידי הצ'לן עמנואל פויררמן והמנצח וילהלם פורטוונגלר. בסופו של דבר ארצות הברית הפכה לביתו, שם התחתן וגידל את ילדיו, ניגן ולימד, הנהג משיתופי פעולה עם מוסיקאים גדולים, ושם גם מת ב-1976. את חייו משחזרים מוסיקאים, מזובין מהטה ועד יו יו מא, וכן חוקרי מוסיקה ובני משפחה, והעיקר – פיאטיגורסקי עצמו, שבכתביתו על חייו ובשיחותיו על הצ'לו מפליא לתאר את היקסמותו מהכלי "העמוק ורב האפשרויות ביותר מבין כלי הקשת".

ברנרד הייטינק
BERNARD HAITINK
IT COMES MY WAY
PORTRAIT OF A
CONDUCTOR

יוקרן עם הסרט
ג'קסון פולוק: חמוט כחולים / 16 דקות
WILL BE SCREENED WITH:
JACKSON POLLOCK: BLUE POLES / 16 MIN

חמישי / 12.3
אולם רקנאטי / 16:30

HOLLAND, 2019 / 50 min
Dutch, Hebrew subtitles

Director **JOOST HONSELAAR, HANS HAFFMANS**
Producer, Cinematography and Editor **JOOST HONSELAAR**

A few minutes into this film, Bernard Haitink explains how a conductor uses his hands to communicate with musicians, and says conductors can't think about what they look like because then things go awry. The Dutch conductor is a closed person who has learned to insulate himself from cults of personality. This interview with the now 90-year-old conductor was conducted at his home in the south of France, an island of peace and harmony. For many years, he conducted the Royal Concertgebouw Orchestra, and also served as music director of the Royal Opera House in Covent Garden and principal conductor of the Chicago Symphony Orchestra. He garnered numerous awards and honors, his recordings are studied by musicians and students, and orchestras have said that, when he is behind the baton, "they sound different". Haitink might not be able to explain why that is, but his reflections on his art make for a fascinating time with a great artist.

הולנד, 2019 / 50 דקות
הולנדית, תרגום לעברית

בימוי **יוסט הונסלר, הנס האפמנס**
הפקה, צילום ועריכה **יוסט הונסלר**

כמה דקות אל תוך הסרט מטביר המנצח ברנרד הייטינק את תפקיד ידיו של מנצח שצריכות לתקשר ולהעביר מסרים לנגנים, ובין השאר אומר: אתה לא יכול לחשוב על איך אתה נראה, כי אז הכל משתבש. הייטינק הוא מנצח שנדמה שחסר את אותו "שואו-אוף" שיש לכל כך הרבה מנצחים, ודאי כאלה שהגיעו למעמדו הרם. הוא אדם סגור, שלמד, כפי שהוא מעיד, להקיף עצמו במעין "מעגל קסמים" שמבודד אותו מקריאות ההתפעלות. הוא הולנדי, צנוע אבל לא מצטנע, רציני מאוד ונראה מהסס כשהוא מנסח בזהירות את מחשבותיו. בן 90 היום, הפסיק לא מכבר להופיע. הראיון עימו נערך בביתו שבדרום צרפת, אי של שקט והרמוניה עם הטבע. הוא ניצח שנים ארוכות על תזמורת הקונצרטחבאו ההולנדית, היה המנצח של האופרה בקובנט גארדן, המנצח של תזמורת שיקגו, ועוד ועוד, וגם זכה בכל פרס אפשרי ובאינספור אותות כבוד למיניהם. הקלטותיו נלמדות על ידי מוסיקאים ותלמידי ניצוח, ותזמורת נהוגות לומר שכשהוא מנצח עליהם "הן נשמעות אחרת". גם את זה הוא לא בטוח שהוא יודע להסביר, אבל הרהורי על אמונתו מספקים שעה מרתקת בחברת אמן גדול.

מירגה גרז'ניטה-טילה: מנצחת

GOING FOR THE IMPOSSIBLE: THE CONDUCTOR MIRGA GRAŽINYTE

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית /
BEIRUT ART FILM FESTIVAL 2019

חמישי / 12.3
אולם רקנאטי / 18:00

GERMANY, FRANCE AND LITHUANIA, 2019 / 75 min
German, English and Lithuanian, Hebrew subtitles

Director DANIELA SCHMIDT-LANGELS / Producer GRETE LIFFERS, MANTAS VILIMAS (LITAUEN)
Cinematography ISABELLE CASEZ, RALF KLINGELHÖFER, JOSEF MOTZET / Editing ANETTE FLEMING

Mirga Gražinytė-Tyla is a force of nature. When she stands in jeans and sneakers before the City of Birmingham Symphony Orchestra, which she has directed since 2016, it's easy to see why older and more experienced musicians listen to her every word and follow her every hand gesture. She's petite, quiet and gentle, yet has enormous charisma that permeates the entire rehearsal hall.

Born in Lithuania, Gražinytė-Tyla comes from a long line of musicians. She began learning to conduct as a young girl and first conducted a choir at age 13. She never learned to play an instrument, but she has an innate ability to listen to musicians and direct them to play precise, exciting, moving, dramatic music. Gražinytė-Tyla lives the music she conducts and conveys the emotion that it evokes with enthusiasm and joy that justifies the many superlatives her colleagues – and tohers around the world – heap on her.

גרמניה, צרפת וליטא, 2019 / 75 דקות
גרמנית, אנגלית וליטאית, תרגום לעברית

בימוי דניאלה שמידט-לנגלס / הפקה גרטה ליפרס, מנטס ווילימס
צינום איזבל קאסז', ראנף קלינגלְהוֹפֶר, ג'וזף מוצט / עריכה אנט פלמינג

מירגה גרז'ניטה-טילה היא כוח טבע. כשהיא עומדת בג'ינס וסניקרס לפני התזמורת הסימפונית של ברמינגהם, שבגיל 30 מונתה למנהלת המוסיקלית שלה (כמחליפתו של סיימון ראטל), אפשר להבין למה נגנים מבוגרים ומנוסים ממנה בהרבה מקשיבים לכל מילה שיוצאת מפיה ונענים לכל תנועה של ידיה. היא שקטה, עדינה, קטנה ובלונדינית, ויש לה כריזמה אדירה שכובשת את חדר החזרות. היא נולדה בליטא ובאה משושלת של מוסיקאים. לא מפתיע לגלות שמגיל צעיר מאוד למדה ניצוח וכבר כשהייתה בת 13 ניצחה לראשונה על מקהלה. מעולם לא למדה לנגן על כלי, אבל נראה שהיא יודעת להקשיב לכל הכלים כולם ולכוון אותם לנגינה מדויקת, מלהיבה, סוערת, דרמטית ומלאה תשוקה מדבקת.

היא חיה את המוסיקה שעליה היא מנצחת, והיא יודעת להעביר את התחושות שהמוסיקה מעוררת בה, בהתלהבות ושמחת חיים שמצדיקה את הסופרלטיבים הרבים שהקולגות - והעולם כולו - מרעיפים עליה.

ליאם גלאגר: כמו שזה היה

LIAM GALLAGHER: AS IT WAS

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית /
WARSAW FILM FESTIVAL 2019

שבת / 14.3
אולם אסיא / 18:00

UK, 2019 / 90 min
English, Hebrew subtitles

Directors CHARLIE LIGHTNING, GAVIN FITZGERALD / Producer STEVEN LAPPIN
Cinematography JJ ROLFE / Editor JAMES ROBERTS

This is the story of a survivor – one who could have joined the tragic group of talented and adored rock stars who found their death at age 27. Liam Gallagher, the front man of Oasis and the subject of this film, is a phoenix, or as he might put it, a motherfucker who knows how to reinvent himself. While that language isn't common in festival catalogues, in this case it's best to be prepared as such language is repeated often by Gallagher, almost like a musical motif. Between such colorful words, Gallagher is an eloquent speaker who conveys the very painful low points of his career.

His refreshing sincerity suits the story of the rock star who reached tremendous heights and unfathomable lows with his band, and had a public falling out with his brother and band mate, Noel (they still don't speak). With the help of music, inner strength, and the woman by his side, Gallagher reinvented himself, this time as a soloist. This raucous musical film is also wonderfully human.

בריטניה, 2019 / 90 דקות
גרמנית, תרגום לעברית

בימוי צ'רלי לייטנינג, גאווין פיציג'רלד / הפקה סטיבן לאפן
צינום ג.ג. רולף / עריכה ג'יימס רוברטס

סיפורו של ניצול, שהיה יכול להצטרף לקבוצה המכובדת והטראגית של כוכבי רוק שמצאו בדרך זו או אחרת את מותם בגיל 27. אבל לא ליאם גלאגר. סולנה של להקת "אואזיס", נושא הסרט הזה, הוא עוף החול, והסרט מספר את סיפורו של המאת'ר-פאקר שידע להמציא עצמו מחדש. למרות שלא ממש מקובל להתבטא כך בקטלוגים של פסטיבלים, במקרה של גלאגר עדיף להתכונן מראש לדיאלוג שאלה מילות המפתח שלו, שחזרות כמו מוטיב מוסיקלי בכל משפט. אבל בין מוטיב מוסיקלי אחד למשנהו, גלאגר הוא דובר רוטו וכן להכאיב, שידע רגעי שפל כל כך גדולים ופומביים, שנדמה שהצנזורה ממנו והלאה.

הכנות המרעננות שלו הולמת את סיפורו של מי שהיה סולנה של אואזיס, הגיע לגבהים אדירים של פרסום והצלחה, התרסק יחד עם הלהקה, היה מעורב בסכסוך מתוקשר מאוד עם אחיו וחבר להקתו נואל (איתו הוא לא מדבר עד עצם היום הזה), מצא עצמו זרוק ודפוק, ובסופו של דבר, בעזרת המוסיקה, הרבה כוחות נפש, והאישה שאיתו, קם והמציא עצמו מחדש כסולן. סרט רועש, קיצבי, מרתק, אנושי ומוסיקלי להפליא.

פלאסידו דומינגו הר געש של רגשות סיקה

PLACIDO DOMINGO THE MAN WITH A THOUSAND LIVES

שישי / 13.3
אולם רקנאטי / 10:30

FRANCE, 2019 / 80 min
French and English, Hebrew subtitles

Director **ANDY SOMMER** / Cinematography **ANDY SOMMER, MARIE GUILLOUX**
Producer **MAGALI FAREAU** / Editor **RICHARD POISSON**

Opera singer Placido Domingo is an international phenomenon, and this film tries to capture his limitless talent, energy, and charisma as it follows him from the stage to a football game or from one opera house to a stadium across the world. Whatever role he tackles, he does so with dedication and gusto; whomever he plays on stage, he inhabits the character like few before him. His acting ability combined with a celestial voice and complete devotion to his art have led to Domingo's great worldwide success. This film re-creates his life from his childhood in Madrid and his family's move to Mexico during Franco's reign, to his first steps on stage that led to an international career (including two and a half years in Israel, in the early 1960s). Domingo's colleagues talk about how unique he is, while he, with a confident smile and sparkle in his eyes, reflects on a career he would be happy to relive again, from the beginning

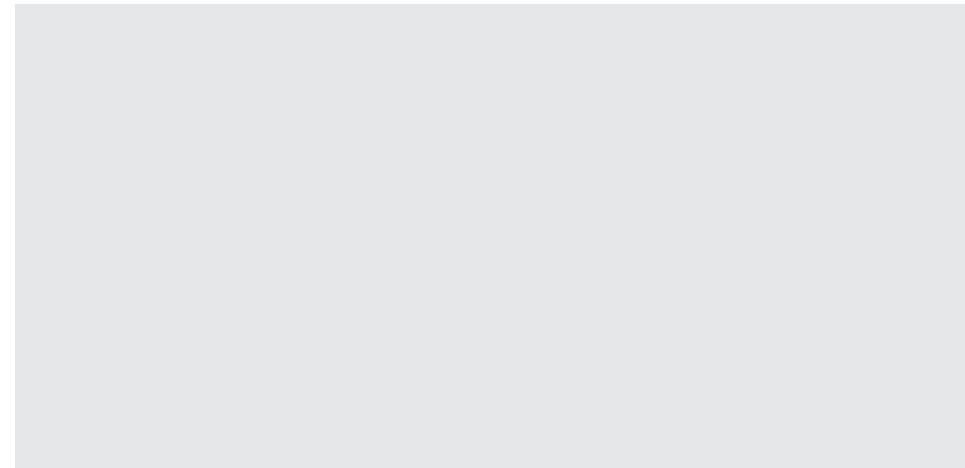
הוא כוכב בקנה מידה בינלאומי, וכוכבו זוהר הרבה מעבר לשמי האופרה. פלאסידו דומינגו הוא תופעה של ממש, ומשהו מהכישרון, האנרגיה והכריזמה האינסופית שלו מנסה הסרט לתפוס, כשהוא מדלג אחריו, מהבמה אל משחק כדורגל, ומבית אופרה אחד לאיצטדיון בקצה אחר של העולם. בנו מדבר עליו באהבה גדולה, חוזר ומסביר שאבא לא היה בבית, אבל כשבא לבקר, היה כל כולו אבא. ונדמה שזה הדבר שחוזר על עצמו - בכל מקום שבו הוא נמצא, דומינגו שם, כל כולו, וכל תפקיד על הבמה שהוא לוקח על עצמו הוא נכנס אליו ונטמע בתוכו כמו מעטים לפניו. יכולת המשחק שלו המתוספת לקול שמימי והתמסרות מוחלטת לאמנותו, הובילו אותו להצלחה עצומה וחובקת עולם. הסרט משחזר את חייו, מילדותו במדריד, מעבר משפחתו למקסיקו בתקופת שלטונו של פרנקו, והצעדים הראשונים על הבמה שהובילו בסופו של דבר גם לשנתיים וחצי בישראל, בתחילת שנות ה-60. קולגות מדברים על ייחודו, דומינגו עצמו מספר בחיוך בוטח וניצוץ בעיניים על קריירה שהיה שמח לחזור ולחוות אותה, מההתחלה.

צרפת, 2019 / 80 דקות
צרפתית ואנגלית, תרגום לעברית

בימוי **אנדי זומר** / צילום **אנדי זומר, מארי ג'י**
הפקה **מגאלי פארו** / עריכה **ריצ'ארד פואסון**

סימפוניה חובקת עולם ODE TO JOY – A SYMPHONY FOR THE WORLD

חמישי / 12.3
אולם אסיא / 18:00

HUNGARY, 1999 / 115 min
Hungarian, Hebrew subtitles

Director, Producer and Cinematography **MAXIMIANN COBRA**
Editor **LIAM LYNCH**

From Kinshasa to Osaka, Shanghai to Vienna, composers, orchestras, and musicians sing and talk about "Ode to Joy," the fourth and final movement in Beethoven's Symphony No. 9 – one of classical music's most celebrated works. What is it about this joyous musical outburst? It's not Schiller's words (which are the basis for Beethoven's work) that elicit such delight, says conductor Teodor Currentzis in the film; nor is it the dramatic story of Beethoven's ability to compose such an eternal work despite being deaf. Instead, Currentzis argues, the work is a defense of humanity – and while that might sound pompous, one tends to agree with him after hearing "Ode to Joy" performed across the globe, bringing together people from diverse corners of the world through one artistic creation. Chinese composer and Oscar winner Tan Dun, British composer Gabriel Prokofiev, the Greek Currentzis, Paul Whittaker, who like Beethoven is hearing impaired, and others perform the work, discuss it, and attempt to decipher the secret to its magical and lasting impact.

הונגריה, 1999 / 115 דקות
הונגרית, תרגום לעברית

בימוי, הפקה וצילום **מקסימיאנו קוברה**
עריכה **ליאם לינץ'**

מקינשאסה ועד אוסקה, משנחאי ועד וינה - מנצחים, תזמורות, זמרים ונגנים, שרים ומדברים על "אודה לשמחה", אותו פרק רביעי של הסימפוניה התשיעית של בטהובן, שהפך לאחד מהקטעים הקלאסיים הכי ידועים בעולם. מה יש בה, בהתפרצות האושר המוסיקלית הזאת? זה לא שילר, אומר המנצח תיאודור קורנצ'יס, אלא לא המלים שלו שחשובות כאן, זה גם לא הסיפור הדרמטי של מה הולך ומתחרש ובכל זאת מצליח לכתוב את היצירה הנצחית הזאת, אלא זו דרכו של בטהובן להיות סניגור בפני אלוהים: "הוא כתב הגנה בעד האנושות," אומר קורנצ'יס, "ולמרות הפומפוזיות של מילותיו, קל להסכים איתו, כששומעים את צלילי האודה לשמחה, כשהם מנוגנים בכל קצוות העולם ומביאים את בני האדם באשר הם לרגע של שיתוף פעולה שכולו יצירה יחד של אמנות. טאן דאן הסיני, קורנצ'יס היווני, יוטקה סאדו היפני, פול וויטאקר הבריטי - מוסיקאי חירש שמבין לעומק את חוויית המלחין - ורבים אחרים, מדברים, מנגנים ושרים, ומנסים לפענח את סוד קסמה של היצירה, שיוצרה כבר היה חירש, בודד וזועם, ובכל זאת השאיר לעולם פיסת שלמות שכזאת.

**אלכסנדר אקמן:
משחק ברצינות**
**ALEXANDER EKMAN:
PLAY SERIOUS**

בחיי בית של הפסטיבלים /
OFFICIAL SELECTION OF TIVALS:
SAN FRANCISCO DANCE FILM, DANCE ON CAMERA

שבת / 14.3
אולם רקנאטי / 15:30

FRANCE AND NETHERLANDS, 2018 / 58 min
French and English, Hebrew subtitles

Director, Cinematography and Editor **T.M. RIVES**
Producer **ODD BEAST**

At EPOS no. 7, audiences got to know Alexander Ekman, the successful Swedish ballet dancer and choreographer whose works are performed around the world. In this film, he is invited to create a new work for the Paris Opera Ballet – and he can't conceal his excitement at the opportunity to leave his stamp on this legendary cultural institution. Ekman works closely with his dancers as he develops his vision, his dance is extremely theatrical and play-based – hence the name of this work, "Play". Ekman isn't afraid to take chances or to dream big: In his adaptation of "Swan Lake", he engulfed the stage in water, and here he uses 40,000 green balls that transform the stage into a slippery surface that challenges the dancers and mesmerizes viewers. Ekman faces plenty of highs and lows as he works to complete "Play", but he refuses to let anything get in the way of the fun.

צופת וארה"ב, 2018 / 58 דקות
צרפתית ואנגלית, תרגום לעברית

בימוי, צילום ועריכה **ט.מ. ריב**
הפקה **אוד ביסט**

אלכסנדר אקמן, כוריאוגרף ורקדן שוודי מצליח מאוד, שיצירותיו מועלות ברחבי העולם, מקבל הזמנה חגיגית במיוחד: ליצור יצירה חדשה בשביל בלט האופרה של פריז. למרות שאקמן הצעיר כבר ידע הצלחות רבות (סרט על גרסתו הייחודית ל"אגם הברבורים" הוקרן באפוס 7), הוא לא מסתיר את התרגשותו. זו הזדמנות להשאיר חותם בקודש הקודשים התרבותי הזה, מקום אליו נישאות עיניים מכל העולם.

אקמן נוהג ליצור תוך כדי עבודה צמודה עם רקדניו. יחד איתם הוא בוחן כל מיני אופציות, מאפשר להם לעשות אימפרוביזציות, לוקח מגופם המתנועע רעיונות. המחול שלו תיאטרלי מאוד ועוסק במשחק, וזה גם שמו ("Play"). אקמן לא מפחד לנסות, וגם לא חושש לחלום בגדול: באגם הברבורים מילא את כל הבמה מים, כאן אלה כדורי פלסטיק ירוקים שנופלים בהמוניהם, והופכים למשטח החלקה/ריקוד ומהפנט. בדרך אל המטרה המשברים רבים, ולרגעים גדולים מאוד, אבל אקמן לא מתכוון לתת לשום דבר לעצור אותו.

DANCE / מחול

מאגי מארן
זה הזמן לפעול
MAGUY MARIN:
TIME TO ACT

שישי / 13.3
אולם רקנאטי / 16:30

FRANCE, 2019 / 108 min
French and English, Hebrew subtitles

Director and Editor **DAVID MAMBOUCH** / Producer **SÉVERINE LATHUILLIÈRE-PINKASFELD, PHILIPPE RIGLE** / Cinematography **PIERRE GRANGE**

Maguy Marin has been working as a choreographer for more than 50 years, and everyone in the modern dance world knows her work and the lasting impact she's already had on the field. "May B," her piece from 1981, put her on the map, but Marin, a former dancer, is a fascinating and diverse artist whose many works have been staged around the world. Marin's son directs this film about his mother, using a loving and admiring lens but also one that recognizes the stubbornness and uncompromising nature of a woman so set on her vision. In Marin's world, nobody is beautiful or ugly and no dancers are more worthy than others of being on stage; instead, there is a rebellion against the "accepted" aesthetic and a preoccupation with all that is human. The film includes excerpts of rehearsals, performances, and interviews with Marin and those who have followed her career, all of which combine to tell the story of this creative force that knows no limits.

צרפת, 2019 / 108 דקות
צרפתית ואנגלית, תרגום לעברית

בימוי ועריכה **דויד ממבוש** / הפקה **סברין לטוילייר-פינקספלד, פיליפ אייגל**
צילום **פייר גראנג'**

מעל 50 שנה שמאגי מארן פועלת ככוריאוגרפית, ואין בעולם המחול המודרני מי שלא מכיר אותה ואת החותם הענק שכבר הספיקה להשאיר. May B, היצירה המטלטלת שלה מ-1981, שמה אותה לנצח על המפה, אבל מארן, רקדנית בעברה, היא יוצרת מרתקת ומאוד מגוונת שיצירות רבות נוספות שלה הועלו בעולם כולו וזכו להצלחה גדולה. גם כאן, ממש כמו בסרט על פאולה ריגו, זה הבן של מארן שמביים את הסרט עליה, ועושה זאת בהצלחה גדולה, עם מבט אוהב ומערך מאוד, אבל גם כזה שרואה את העיקשות וגם הנוקשות הנדרשת מאישה שהחזון שלה כל כך ברור ולא מתפשר. אצל מארן אין גוף יפה או מכוער, אין רקדנים שמתאימים להיראות על הבמה וכאלה שלא, יש מרידה באסתטיקה המקובלת והתעמקות באנושי באשר הוא, בעיקר אם הוא מתקלף, מעוות, יוצא דופן ולגמרי ייחודי. בין קטעים מחזרות, לבין קטעי מופעים, לבין ראינות עם מאגי מארן עצמה וגם עם כמה מהאנשים שהולכם אחריה כבר שנים רבות, מובאים תולדותיה, כולל כל התחנות החשובות שבדרך, הבעיטות שבעטה, הסטירות שקיבלה, והיצירתיות שאין לה גבולות או מעצורים.

הבולרו
של אוהד נהרין
REPETITION(S)

בחירה רשמית /
SAN FRANCISCO DANCE FILM

שישי / 13.3
אולם אסיא / 12:00

FRANCE, 2019 / 50 min
France and English, Hebrew subtitles

Director **CATHERINE GINIER-GILLET, LUC PAGÈS**
Producer **CATHERINE GINIER-GILLET** / Cinematography and Editor **LUC PAGÈS**
With **OHAD NAHARIN, AURÉLIE DUPONT, DIANA VISHNEVA**

Two prima ballerinas, the French Aurélie Dupont and Russian Diana Vishneva, meet in Tel Aviv to rehearse choreographer Ohad Naharin's "B/olero," a duet to Maurice Ravel's iconic "Bolero." The two veteran classical ballet dancers must learn Naharin's unique technique and language, called Gaga. The camera follows them as they practice, guided by experienced dancers from Naharin's Batsheva Dance Company and by the choreographer himself, who helps make their movements sharper and more precise. They work painstakingly but with great energy to mold their bodies to this new language. After the screening, two other versions of "Bolero" will be screened: the 1961 version by Maurice Béjart, which is probably the most famous, and the one by Spanish choreographer Antonio Márquez, which transforms the piece into a fantastic flamenco.

שת-זו-בלרינות, האחת אוֹרְלִי דופון הצרפתייה, השנייה דיאנה וישנבה הרוסייה, נפגשות בתל אביב לחזרות על הדואט של אוהד נהרין, B/olero, לפי יצירתו המפורסמת של מוריס ראול. שתיהן רקדניות מצליחות ומפורסמות, שתיהן ותיקות ומשופשות בשפת הבלט הקלאסי, ושתיהן צריכות, תוך ימים ספורים, ללמוד את שפת הגאגא. המצלמה עוקבת אחריהן בחזרות, מתאמנות בהנחייתן של רקדניות מנוסות מלהקת בת-שבע, וכמובן – תחת הנחייתו של נהרין עצמו, שמגיע כדי לתקן, לחדד ולדייק את התנועה. הן עובדות בפרך אבל מלאות אנרגיה וכשרון שמאפשר לגופן לתרגל את השפה החדשה ולאמץ אותה. בהמשך לסרט התייעודי יוקרנו שתי גרסאות מחול נוספות ל"בולרו": זו של מוריס בז'אר מ-1961, הידועה מכולן, שנותנת תפקיד מרכזי לסולן מוגבה על פלטפורמה ומסביבו הלהקה שמהדהדת את התזמורת, וגרסת הכוריאוגרף הספרדי אנטוניו מרקז שיחד עם להקתו הופך את הבולרו לפלמנקו סוער.

אפוס לילדים / EPOS FOR KIDS

יום הולדת לבאגס באני

???

שבת / 14.3
אולם רקנאטי / 10:00

TICKETS ARE AVAILABLE IN THE MUSEUM ONLY

רכישת כרטיסים דרך קופות המוזיאון

אירוע חווייתי לילדים ולכל המשפחה

שיוקדש לחייו של הארנב המצחיק בעולם, שחוגג בימים אלה 80 שנים (ואין לו שעה אחת לבנה יותר מהיום שהוא התחיל). איך הומצא באגס באני? כמה אנשים צריך כדי ליצור סרט אנימציה אחד? ובעיקר נכיר את סיפורו המדהים של מל בלאנק, האיש שנתן לו את אופיו, דיבב את הקול של באגס וכירסם כמויות אדירות של גזר בהקלטות לסרטים המצויירים (אבל ירק אותן מיד כי לא סבל גזר). הוא אחראי גם לאופי המטורף של טוויטי הציפור, דאפי הברווז, פורקי החזיר ועוד דמויות רבות.

בהנחיית במאי הקולנוע אלון גור אריה. הכניסה לברווזים מדברים אסורה.

פלייה, רלווה, פסה THREE DANCES

הקרנה בנוכחות הבמאית
IN THE PRESENCE OF THE DIRECTOR

בחירה רשמית /
OFFICIAL SELECTION /
DANCE ON CAMERA FILM FESTIVAL

שבת / 14.3
אולם רקנאטי / 13:30

הונגריה, 2018 / 76 דקות
הונגרית, תרגום כעברית

בימוי גלוריה הולאס / הפקה גאבור אוסבט
צינום אדם פאטאקי, דניאל פודנאיי / עריכה דניאל מרטון

HUNGARY, 2018 / 76 min
Hungarian, Hebrew subtitles

Director GLÓRIA HALÁSZ / Producer GÁBOR OSVÁTH
Cinematography / ÁDÁM PATAKI, DÁNIEL PODÁNYI / Editor DÁNIEL MÁRTON

Every year, hundreds of children apply for admission to the nine-year ballet program at the renowned Hungarian Dance Academy, but only a small number are admitted. Three of them, from three different generations, are the protagonists of this film, which traces the grueling, stressful process – as well as the disappointments and victories along the way. This film demonstrates, how they see the dance (and especially in this academy) as their ticket out of a dull, difficult life and into a successful, glamorous, and lucrative one. The children, some of them very young, face tremendous pressure as they practice from morning to evening, forcing their bodies to control every nuance and working to pass the tests of uncompromising teachers. Some moments it's sad to watch, while at other times exciting and joyful. But the question that keeps popping up is: Is it worth starting a career at such a young age and forgoing one's childhood? The answers are split, and usually depend on the outcome of this brutal journey.

מאות ילדים ניגשים מדי שנה למבחני הכניסה לתכנית תשע השנים באקדמיה למחול של הונגריה, בית הספר החשוב ביותר בתחום. שלושה מהם, משלושה מחזורים שונים, הם גיבורי הסרט הזה, העוקב אחר תהליך העבודה המפרך, המבחנים והלחצים, ובסופו של דבר – האכזבות והנצחונות. קשה שלא לתהות מי ההורה שרוצה שילדו יעבור את דרך החתחתים הקשה הזו, שבסופה רק מעטים עוברים הלאה, אל עולם הבלט המקצועי, אבל הורים רבים בסרט רוצים גם רוצים. הם – וגם ילדיהם – רואים במחול, ובפרט בהתקבלות לאקדמיה (והצלחה בה, כמובן), כרטיס יציאה מחיים אפורים אל הזוהר, ההצלחה והרווחה הכלכלית. בדרך, ילדים, חלקם ממש צעירים, צריכים לעמוד בלחצים אדירים, להתאמן מהבוקר עד הערב, להביא את הגוף למצב שהם שולטים בכל ניואנס שבו, ולעבור את המבחנים של צוות מורים קשוח ולא מתפשר. לרגעים זה עצוב מאוד, לרגעים מרגש ומשמח, אבל כך או כך, שאלת המחיר עולה שוב שוב. האם שווה להתחיל קריירה בגיל כל כך צעיר ולאבד חלקים נבחרים מהילדות? התשובות חלוקות, ובדרך כלל תלויות בתוצאה של המסע האכזרי הזה.

ברנרדו ברטולוצ'י, נוסע מתמיד

BERNARDO BERTOLUCCI:
NO END TRAVELLING

הקרנה בנוכחות הבמאי
IN THE PRESENCE OF THE DIRECTOR

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית
FESTIVAL DE CANNES 2019

שבת / 14.3
אוּלַם רֶקְנַאטִי / 17:00

ITALY, 2019 / 55 min
Italian, Hebrew subtitles

Director **MARIO SESTI** / Producer **MASSIMILIANO DE CAROLIS**
Cinematography **EMANUELE PRINCI** / Editor **ANDREA TRANCHINA**

He created his first film at age 21, and instead of going to university, as he explained to his disappointed parents, he passed the time at meals and in discussions with filmmaker Pier Paolo Pasolini and authors Elsa Morante and Alberto Moravia. Bernardo Bertolucci knew that all he wanted to do in life is direct films. At the center of the film is the interview that was made shortly before Bertolucci's death in November 2018, which covered the significant moments in Bertolucci's career, from his first film through his series of later works that joined the pantheon of cinema classics "The Conformist", "Last Tango in Paris", "1900", "The Sheltering Sky" and "The Last Emperor" which won all nine Oscars for which it was nominated, including best director. Bertolucci also reflected on artists who influenced him and those he went on to inspire, placing himself firmly within the long line of groundbreaking cinematic giants.

איטליה, 2019 / 55 דקות
איטלקית, תרגום לעברית

בימוי **מריו ססטי** / הפקה **מאסימיליאנו דה קרוליס**
צילום **עמנואל פרינצי** / עריכה **אנדריאה טרנכינה**

בגיל 21 הוא יצר את סרטו הראשון, ובמקום ללכת לאוניברסיטה, כפי שהסביר להוריו המאוכזבים, הוא בילה בארוחות ובשיחות עם הבמאי פייר פאולו פאזוליני, והסופרים אלה מורנטה ואלברטו מוראביה. ברנרדו ברטולוצ'י ידע שכל מה שהוא רוצה לעשות בחיים זה לביים, ובסדרת ראיונות שנערכה על פני 30 שנה עם הבמאי והמבקר מריו ססטי, הוא ניסה להבין ולתאר למה כסא הבמאי על סט הצילומים היה מאז ומעולם מקומו הטבעי. רצה הגורל ואחד הראיונות שהעניק לססטי נערך זמן קצר לפני מותו של ברטולוצ'י בנובמבר 2018. הראיון הזה עומד במרכז סרטו של ססטי, מעריץ וחבר, שמשוחח עימו על רגעים משמעותיים בקריירה שלו, מאותו סרט ראשון שנעשה בגיל צעיר כל כך, דרך ההמשך המפואר בסדרה של סרטים שהפכו כמעט כולם לחברים במועדון היוקרתי של קלאסיקות קולנועיות נצחיות וביניהן "אסטרטגיית העכביש", "הקונפורמיסט", "הטנגו האחרון בפריז", "1900", "שמיים מגנים מעל" וכמובן - "הקיסר האחרון", עליו זכה ברטולוצ'י באוסקר. בתוך כך הוא מדבר על יוצרים משפיעים ומושפעים וממקם את עצמו בתוך השרשרת המופלאה של פורצי הדרך הגדולים של אמנות הקולנוע.

קולנוע על קולנוע / CINEMA ON CINEMA

מרסלין
אישה ותקופה
MARCELINE.
A WOMAN. A CENTURY

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית
IDFA

שבת / 14.3
אולם קאופמן / 17:30

FRANCE AND NETHERLANDS, 2018 / 76 min
French, Hebrew subtitles

Director CORDELIA DVORAK / Producer CHRISTILLA HUILLARD-KANN & CORINNE DELPECH
FOR ELDA PRODUCTIONS / Cinematography GEORGI LAZAREVSKI, SUSANNA SALONEN,
BETTINA BORGFELD, THOMAS BATAILLE / Editor LAURENCE MILLER

Marceline Loridan-Ivens, the French filmmaker and author who was 90 when she died in 2018, survived Auschwitz-Birkenau and left there determined to live a truly free life. In her late 80s, she sat down in front of the camera to reminisce on that life.

Loridan-Ivens never forced herself into any accepted model of femininity; instead, she forged her own path that was full of love and had no regrets. She hosted friends in her Parisian apartment and drank coffee and vodka with them, all while discussing the monumental events that influenced her – from the Algerian and Vietnam Wars to the cultural revolution in China. Her husband, documentary film director Joris Ivens, was 30 years her senior and the love of her life. Together they created a series of groundbreaking documentaries that introduced the Western world to far-flung places. After spending time in her company, you'll be convinced your entire life is ahead of you, regardless of your age.

צרפת והולנד, 2018 / 76 דקות
צרפתית, תרגום לעברית

בימוי קורדליה דבוז'אק / הפקה כריסטיילה הילארד-קאן
וקורין דלפש עבור אלדה הפקות / צילום ג'ורגי לזרובסקי, סוזנה סלונן,
בטינה בורגפלד, תומאס באטיי / עריכה לורנס מילר

מרסלין לורידן אייבנס, בת 90 במוותה ב-2018, שרדה כילדה את אושוויץ-בירקנאו, ויצאה משם נחושה לחיות חיי חופש אמיתיים. בסוף שנות ה-80 לחייה היא יושבת מול המצלמה ומשחזרת חיים של מי שלא הייתה מוכנה להתאים עצמה לשום מודל נשי מקובל, וחצבה לעצמה את דרכה המיוחדת, בלי חרטות ועם הרבה אהבה לחיים ולאנשים. בדירתה הפריזאית היא מארחת חברים, שותה איתם קפה וגם וודקה, ומשוחחת על האירועים הגדולים שהשפיעו עליה, ממלחמת העצמאות האלג'יראית, דרך מלחמת וייטנאם ועד למהפיכת התרבות בסין. אהבת חייה היה הבמאי הדוקומנטרי יורגן אייבנס ההולנדי, בעלה שהיה מבוגר ממנה בשלושים שנה, ויחד יצרו סדרה של סרטי תעודה אמיצים ופורצי דרך, שגילו לעולם המערבי מקומות שעד אז היו נסתרים לחלוטין. בשנות ה-80 לחייה הוציאה ספר ראשון שזכה להצלחה רבה, ואחרי שהות במחיצתה קל להאמין שכל החיים לפנינו, ולא חשוב מה גילנו הכרונוולוגי.

GERMANY, 2018 / 115 min
English, Hebrew subtitles

Director, Producer and Editor ROBERT FISCHER
Cinematography MARIAN ANDRZEJ DABROWSKI

In May 2000, film director Milos Forman was interviewed in New York, but that on-camera conversation never aired. After his death in April 2018, that footage was edited into this film, which, along with photographs and excerpts from his movies, traces the trajectory of his career from his native Czechoslovakia to his success in America. Forman describes his time as a film student who was lucky to have wonderful teachers – all artists who taught to earn a living after being silenced by the communist regime. He learned from Italian neorealist and French New Wave films (which he watched in class, as they weren't screened in theaters) that cinema could depict real life, not just communist propaganda. Soon Forman became known as more of a comedic filmmaker, which enabled him to evade the regime's radar because, as he explains, no one felt that comedies had anything significant to say or that they threatened the nation. And that's just the beginning of this film, which includes stories, anecdotes, and reflections on his prolific career. Forman was a great conversationalist, and this time with him is an informative and entertaining lesson on cinema from one of its greats.

מילוש פורמן
החיים כמו שהם
LIFE AS IT IS:
MILOS FORMAN ON
MILOS FORMAN

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית
MUNICH FILM FESTIVAL

חמישי / 12.3
אולם אסיא / 15:30

גרמניה, 2018 / 115 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי, הפקה ועריכה רוברט פליישר
צילום מריאן אנדז'יי דוברובסקי

בחודש מאי 2000 התראיין במאי הקולנוע מילוש פורמן בניו-יורק, ראיון שמעולם לא שודר. אחרי מותו של פורמן באפריל 2018 נערך הראיון לסרט, מלווה בתצלומים וקטעי סרטים הממחישים את מהלך הקריירה שלו, מתחילת דרכו במולדתו צ'כוסלובקיה ועד הצלחותיו האמריקאיות הגדולות. פורמן מתחיל בתיאור דרכו כסטודנט לקולנוע שזכה למורים נהדרים, כולם יוצרים שהמשטר הקומוניסטי השתיק ונאלצו ללמוד כדי להתפרנס. השפעת הקולנוע הניאו-ריאליסטי האיטלקי והגל החדש הצרפתי – סרטים שלא הוצגו בקולנוע אך כסטודנטים הם ראו בשיעורים – התבטאה בהבנה שקולנוע יכול להביא את החיים האמיתיים במקום את הפרופגנדה האידיולוגית של המשטר הקומוניסטי. פורמן קוטלג מהר מאוד כיוצר קומדיות, וככה היה מתחת לראדאר של כולם, כי כמו שהוא מסביר, אף אחד לא התייחס אל קומדיות כבעלות אמירה משמעותית שצריך לגונן על "העם" מפניה. זוהי רק ההתחלה, שממשיכה בסיפורים, אנקדוטות ומחשבות על מהלך הקריירה שלו. פורמן הוא איש שיחה נפלא, מספר סיפורים בחסד, והזמן הזה במחיצתו הוא שיעור מאלף ומצחיק בקולנוע של אחד היוצרים המקוריים והאנושיים שידעה אמנות זו.

אנייס מפה, וארדה משם

אירועים מיוחדים

רביעי / 11.3
אולם קאופמן / 19:30

בנוכחות רוזאלי ורדה
IN THE PRESENCE OF ROSALIE VARDA

מסע קצר להכרות עם אנייס וארדה, יוצרת מגוונת ורב תחומית, דרך מקטעים קצרים שהיא יצרה לטלוויזיה בשנת 2011, המתייחסים ליצירתה וליצירתם של אחרים, בהומור, אנושיות וסקרנות רבה.

אנייס וארדה ביימה את סרטה העלילתי הראשון בגיל 26, שילבה בין שחקנים מקצועיים לדייגים בכפר קטן, והקדימה את מה שכונה "הגל החדש" הצרפתי. מאז המשיכה לביים סרטים בדיוניים ותיעודיים עד למותה בשנה שעברה בגיל 90. היא נהגה לחקור ולהשתעשע עם השפה הקולנועית, לטשטש את הגבולות בין הבדיוני והתיעודי, ובשנותיה המאוחרות גילתה את מיצבי הווידאו ושילבה בין סרטים ליצירות מחזאיות. וארדה אספה דימויים כמו "לקטים" בשדה (כשם אחד מסרטיה), ונהגה - כפי שהיא עצמה מעידה - למחזר אותם באינספור ואריאציות. עבודתה מתייחסת למהות האוספים, החפצים והיצירות שאנחנו מותירים מאחורינו. מכלול יצירתה מהווה מסה קולנועית מרתקת הבוחנת מזווית אישית-אוטוביוגרפית את הדימוי המצולם, הזמן והזיכרון.

מוצא: ענת צום-אילון

המחלקה לקולנוע, הפקולטה לאמנויות - המדרשה, בית ברל / 75 דקות

AGNÈS DE CI DE LÀ VARDA

Get acquainted with Agnès Varda, a diverse and multidisciplinary filmmaker and artist, through excerpts of works she created for television in 2011 that relate to her own work and that of others with humor, humanity, and curiosity.

Varda, an influential member of the French New Wave, directed her first feature film at age 26, using both professional actors, fishermen and residents of a small town. She continued to direct features and documentary films until her death last year at age 90. Varda enjoyed exploring and playing with cinematic language, often blurring the boundaries between fiction and documentary, and in her later years, she also created video installations. Varda used certain characters like gleaners (as in the title of one of her films) and recycled them in multiple variations. Her work relates to the essence of the objects and works we leave behind. Her oeuvre is a fascinating cinematic journey that examines the photographed image, time, and memory from a personal-autobiographical angle.

Speaker: ANAT TZOM AYALON / lecturer in the film department, faculty of arts – Hamidrasha, Beit Berl College / 75 minutes

פליני לנצח
FELLINI FINE MAI

בחירה רשמית /
OFFICIAL SELECTION /
VENICE FILM FESTIVAL

חמישי / 12.3
אולם אסיא / 19:30

ITALY, 2018 / 80 min
Italian, Hebrew subtitles

Director EUGENIO CAPPUCCIO / Producer GIANNANDREA PECORELLI
Cinematography LORANZO BERNARDINI / Editor GRAZIANO FALZONE

Federico Fellini holds such importance in cinema history that it often seems like there is nothing new to say about him. Director Eugenio Cappuccio was a young man when he became acquainted with "The Maestro" while he was filming in Rimini. After Cappuccio finished his film studies, he was hired as an assistant on Fellini's "Ginger and Fred". Here, he returns to Rimini and other places in Italy where Fellini lived and worked, including the famous Cinecittà Studios in Rome, and presents interviews with the people who helped make his cinematic magic happen. Through archival footage, some featuring Fellini himself, illustrations and photographs, and film excerpts, Cappuccio crafts a portrait of the charismatic, intelligent director and his trailblazing cinematic vision that inspired dozens of filmmakers. Cappuccio also highlights Fellini's lesser-known works and those he had hoped to make but never did, proving that discoveries can still be made about this great filmmaker.

בימוי יוג'יניו קאפוצ'יו / הפקה ג'יאנאנדריאה פקורלי
צינום לורנזו ברנרדיני / עריכה גרציאנו פאלצונה

מקום חשוב כל כך יש לפדריקו פליני בתולדות הקולנוע, שלעיתים נדמה שהכל כבר נאמר עליו. הבמאי יוג'ניו קאפוצ'יו היה נער ברימיני כשפליני צילם שם, זכה להכיר אותו. כשהפך סטודנט וסיים את לימודי הקולנוע הצטרף כעוזר להפקת "גינג'ר ופרד". בהיותו איטלקי שמכיר היטב את המקומות שמהם פליני בא, הוא חזר אליהם, בראש וראשונה אל רימיני, שנדמה שעוד לא לגמרי סולחת לו על הגרסה הקולנועית של העיר שיצר ב"זכרונות" המופלא, וגם אל אולפני צ'ינוצ'יטה, וכמובן - אל אנשים שעבדו לצידו: כותבים, מעצבים, אשתו ג'ולייטה מסינה ושחקנים אחרים. מתוך הראיונות (רבים עם פליני עצמו), הצילומים, האיוורים וקטעי הסרטים, עולה דמותו של במאי מקסים, כריזמטי, חכם, עם חזון קולנועי ייחודי ופורץ דרך, שהשפיע על עשרות יוצרי קולנוע שבאו בעקבותיו. קאפוצ'יו יוצא למסע בעקבותיו, ומגיע גם אל סרטים שתכנן ליצור אבל לא עשה. למרות שדמותו שלו עצמו, המספר, מובילה את הסרט, הוא מפנה את הבמה העיקרית למאסטרו הגדול, זה מתברר כגיבור שאפשר להמשיך ולספר עליו בעוד סרטים רבים.

כל העולם הוא ברודוויי ON BROADWAY

שבח / 14.3
אולם קאופמן / 15:30

USA, 2019 / 85 min
English, Hebrew subtitles

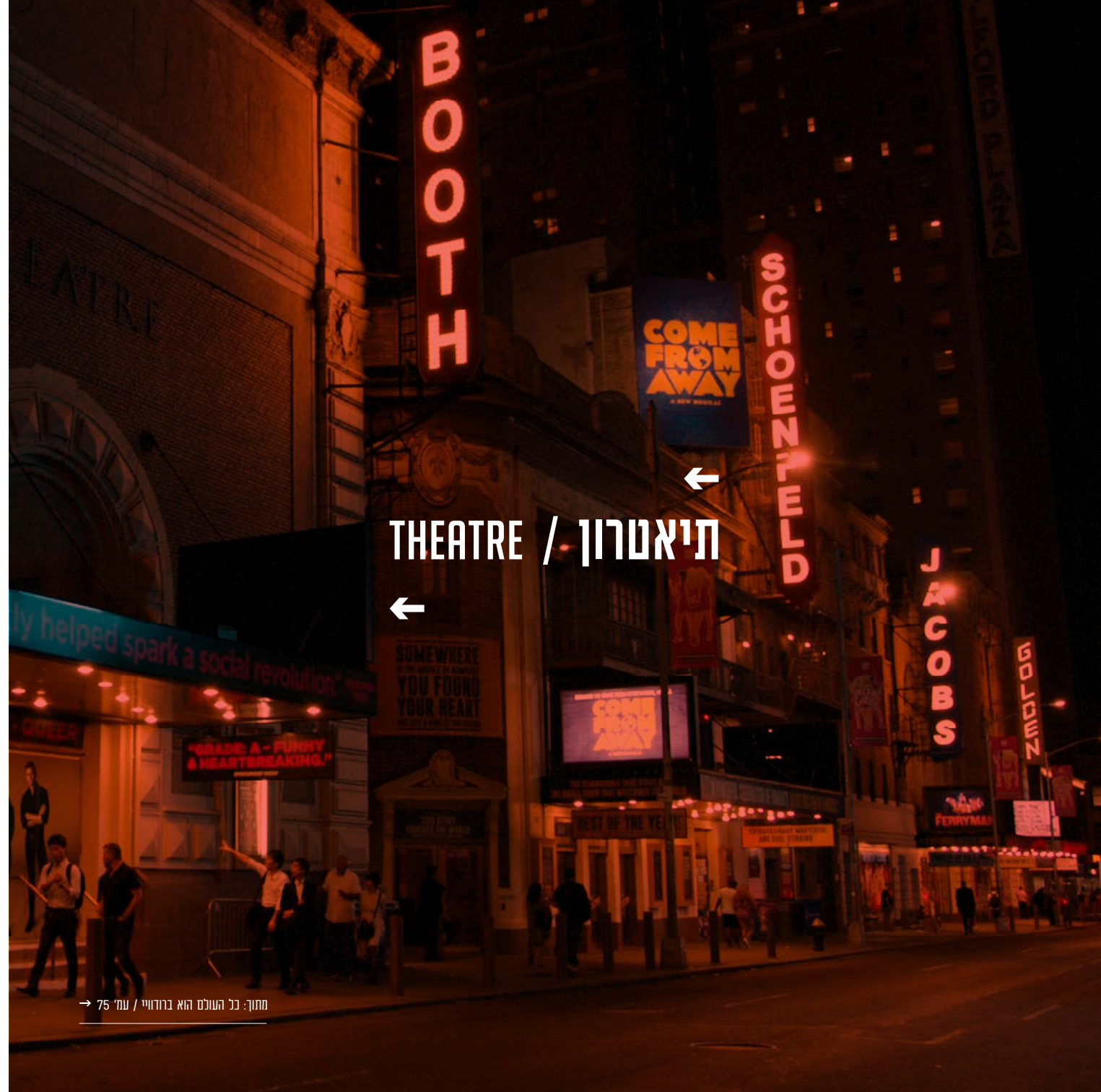
Director **OREN JACOBY** / Producer **OREN JACOBY AND HOLLY SIEGEL**
Cinematography **BOB RICHMAN** / Editors **TED RAVIV, ABHAY SOFSKY, STEVEN WECHSLER**
With **HELEN MIRREN, ALEC BALDWIN, HUGH JACKMAN, IAN MCKELLEN**

Broadway, the theater mecca near New York's Times Square (now a commercial tourist trap) has seen different days. In this film, Helen Mirren, John Lithgow, Ian McKellan, and many more directors, producers, and playwrights tell the story of the renowned area, from the 1960s to the present. Skipping through different eras, the film describes how Broadway went from a dangerous place run by the mafia and teeming with pimps and prostitutes to the brightly lit tourist attraction that draws hordes of visitors every year. "On Broadway" touches on groundbreaking moments and revolutionary cultural milestones (from "A Chorus Line" to "Hamilton"), as well as changes in New York politics and real estate – all of which contributed to Broadway's evolution over the years. It's fascinating to watch, and also demonstrates larger trends in American history in recent years, including how capitalism might contribute to make or break a city's performing arts scene.

ארה"ב, 2019 / 85 דקות
אנגלית, תרגום לעברית

בימוי **אורן יעקובי** / הפקה **אורן יעקובי והולי סיגאל** / צילום **בוב רייכמן**
עורכים **טד רביב, אביי סופסקי, סטיבן ווכסלר**
בהשתתפות **הלן מירן, אלכ בולדווין, יו ג'קמן, איאן מק'קלן**

ברודוויי, אותו מקדש תיאטרון ניו-יורקי באיזור טיימס סקוור, אותו שואב אבק ענק של תיירים וכסף, ידע ימים אחרים לגמרי. הלן מירן, ג'ון לית'גו, איאן מק'קלן, ועוד במאים, מפיקים, מחזאים ויוצרים רבים אחרים (גם כאלה ששמם פחות מוכר לקהל הרחב, אבל השפעתם רבה הרבה יותר מזו של הסלבס) מספרים את סיפור ברודוויי משנות השישים ועד היום. בדילוגים קלילים על פני שנים ותקופות מתואר המעבר של ברודוויי מאיזור מסוכן שנשלט על ידי המאפיה ושרץ סרסורים חזונות, לאתר תיירותי נוצץ ומסנוור עיניים, אחד המבוקשים בעולם. הרבה גלגולים ידע המקום, והסרט עובר על פני כל התחנות החשובות, רגעי המהפך, לעיתים בעקבות יצירה ששיתתה את הכללים ("מ"שורת המקהלה" ועד "המילטון"), ולפעמים בעקבות התערבויות עירוניות ושינוי כללי הנדל"ן. גלגולי ברודוויי על פני השנים מרתקים, ומשקפים משהו מההיסטוריה של ארה"ב בעשרות השנים האחרונות, כולל סיפורו של הקפיטליזם ותפקידו כדורס או מטפח של אמנות התיאטרון.

תיאטרון / THEATRE

זוכה בפרס "המסעדה המעוצבת ביותר" בתחרות העולמית
Space design award idea - 2014

רשימת La liste - דירוג בין 1,000 המסעדות הטובות בעולם

גן הפסלים, מוזיאון תל-אביב, שדרות שאול המלך 27 | טל. 03-6447441

@pastel_tv

PASTEL פאסטל

ראשון-שבת: 12:00-00:00

החיים הם אופוריה
THE EUPHORIA OF BEING

OFFICIAL SELECTION / בחירה רשמית /
IDFA, LOCARNO FILM FESTIVAL

שישי / 13.3
אולם רקנאטי / 12:30

HUNGARY, 2019 / 83 min
Hungarian, Hebrew subtitles

הונגריה, 2019 / 83 דקות
הונגרית, תרגום כעברית

בימוי ריקה סאבו / הפקה שרה לאסלו, מארסל גרו, ריקה סאבו
צינום קלאודיה קובאץ' / עריכה סינבי גאדמר, פיטר שאש

Eva Fahidi was 20 years old when she returned from Auschwitz-Birkenau to her home in Hungary, only to find no one there. Her entire family, 49 people, including her parents and 11-year-old sister, all perished. When Fahidi was 90, director-choreographer Réka Szabó heard her recount her life story after publishing a biography and asked her to participate in a dance-theater performance about her life's journey. Fahidi agreed, and Szabó introduced her to a young dancer who reminded her of Fahidi. The two women, young and old, in their joint presence in the dance studio, succeed in performing an entire life. This moving film, full of dance, humor, and sharing, follows their rehearsals, while Eva, recounts her thoughts and memories about the horrible trauma she experienced. The collaborative creation enables Fahidi to share her story, but most of all, the bond formed between the three women reaffirms the wonderful power of life.

אווה פאהידי הייתה בת 20 כששבה מאושוויץ-בירקנאו אל ביתה בדברצן, הונגריה, רק כדי לגלות שאין שם איש. כל משפחתה נספתה, 49 איש, כולל אביה, אמה ואחותה הקטנה, בת 11 במוחה. בגיל 90 פנתה אליה הבמאית והכוריאוגרפית ריקה סאבו, ששמעה אותה מרצה בעקבות אוטוביוגרפיה שפרסמה, והציעה לה ליצור מופע תיאטרון-מחול שיספר את סיפורה. פאהידי מסכימה, וסאבו מפגישה אותה עם רקדנית צעירה ומקסימה, שמזכירה לה אותה. ואכן, נדמה ששתי הנשים, הצעירה והמבוגרת, מצליחות בנוכחותן המשותפת על רצפת הסטודיו, לגלם חיים שלמים. הסרט המרגש - סרט שכולו ריקוד, שיתוף וגם הומור - עוקב אחר תהליך החזרות על המופע, ותוך כדי כך מספרת אווה החכמה והכריזמטית את זכרונותיה ואת מחשבותיה בעקבות הטראומה הנוראית שחוותה שלעולם לא תשתחרר ממנה. היצירה המשותפת מאפשרת לה לשתף את סיפורה, אבל יותר מכל, זה הקשר שנוצר בין שלוש הנשים שמשמש את כוחם המופלא של החיים.

הקצרים מהלובר / NOW YOU SEE ME { אירועים מיוחדים }

חמישי / 12.3
אולם קאופמן / 16:30

תחרות בינלאומית לסרטים קצרים בנושא אמנות במרחב הציבורי

יצירות אמנות הפכו לחלק בלתי נפרד מהמרחב הציבורי שלנו. אולם אף שמיליוני אנשים ברחבי העולם חשופים לעבודות אמנות במרחב הציבורי מדי יום, רבים מהם חולפים על פני יצירות אלה בלי להיות מודעים כלל לקיומן. מטרת תחרות הסרטים NowYouSeeMe היא להעלות את המודעות לעבודות אמנות אלה. התחרות מזמינה את הקהל הרחב להגיש סרטים קצרים מכל ז'אנר שהוא, שבמרכזם עבודת אמנות במרחב הציבורי. עד כה התקיימה התחרות 3 פעמים, והוגשו אליה יותר מ-200 סרטים מ-20 מדינות ברחבי העולם. צוות השופטים של התחרות כולל אמנים וקולנוענים מהשורה הראשונה, כמו: דניאל בורן, יוכן גרץ, וים נדרס, לך מאייבסקי, ג'ומה פלנסה, אניש קאפור, קימסוג'ה ודני קרוון.

הסרטים הזוכים בתחרות מוקרנים במסגרת Journées Internationales du film sur l'Art – הפסטיבל היוקרתי לסרטי אמנות שמתקיים מדי שנה במוזיאון הלובר בפריז ובפסטיבלי קולנוע ברחבי העולם.

הסרטים: אנדרטה, שמעון בוקשטיין / כיכר עיגול שחור, מתיאו פריטלי
חוד החנית, עמנואלה דאינוטי / מקבילים, אדם יקותיאלי / צורות, מתיאו לאפיסקה
פארק דרום מזרח, אש קיטינג / החיים, דן וולמן / ילנה צ'לה, תמר טל ענתי
אוצרות: נעה קרוון-כהן וסמדר תימור – Mama Productions
הקדנה בנוכחות מר ז'אק בקר מייסד Forecast Public Art וכתב העת Public Art Review

International Public Art Short Film Contest

Works of public art have become an integral part of the public space around us. Yet, although millions of people around the world pass by these works on a daily basis, many of them are unaware of their presence. NowYouSeeMe! aims to render these works of art more visible and to create a stronger connection between the public and Public Art. The contest invites the general public to submit short films from all genres, which focus on art in the public space. So far the contest was held 3 times, with more than 200 submissions from 20 countries around the world. The jury comprises acclaimed artists and filmmakers, including Daniel Buren, Jochen Gerz, Anish Kapoor, Dani Karavan, Kimsooja, Lech Majewski, Jaume Plensa and Wim Wenders. The winning films are screened as part of the prestigious Journées Internationales du film sur l'Art at the Louvre Museum in Paris, as well as in film festivals worldwide.

Curators: Noa Karavan-Cohen & Smadar Timor – Mama Productions
In the presence of Mr. Jack Becker, founder of Forecast Public Art and Public Art Review

מודעה
רבינוביץ'

כלב אנדלוסי / **אירועים מיוחדים**
UN CHIEN ANDALOU

חמישי / 12.3
אולם קאופמן / 18:30

רועי רוזן - כלב אנדלוסי - גיא בן נר / 90 דקות
האמנים רועי רוזן וגיא בן-נר במפגש מיוחד המתמקד במעשה האמנות, ציטוט, התכתבות ומקורות השפעה. במקרה זה - ההשראה שלהם מהסרט הסוריאליסטי האילם "כלב אנדלוסי" של הבמאי לואיס בוניואל והאמן סלבדור דאלי. ציטוטים מהסרט "כלב אנדלוסי" מופיעים בסרט של גיא בן-נר "סאונדטראק" המתייחס לתרבות פופולרית-צרכנית ולעולם הספרות והקולנוע באופן פארודי, תוך הקצנת חיי משפחה המתחפשת לסיפור הליוודי של ספילברג, אך מבטאת כאוס שעשוי להתקיים בחיי היום יום במרחב הביתי. הסרט "ערוץ האבק" של רועי רוזן מתרחש בביתם הבורגני של זוג צעיר ונאה, להם מערכת יחסים משולשת עם שואב האבק ודמויות המגיעות לביתם. רומן סוריאליסטי בו סטיות וחציית גבולות עולות מתוך הביתיות הבורגנית. במפגש יוקרנו שלושת הסרטים, ובין ההקרנות רועי רוזן וגיא בן-נר ישוחחו ויעלו מחשבות על אילמות, דיבור ודיבוב.

אוצרת **רותי סלע** / המחלקה לאמנות, הפקולטה לאמנויות - המדרשה, בית ברק
בנוכחות היוצרים

הסרטים שיוקרנו:

כלב אנדלוסי, לואיס בוניואל, סלבדור דאלי, 1929 / 16 דק'
ערוץ האבק, רועי רוזן, 2016 / 22:42 דק'
סאונדטראק, גיא בן נר, 2013 / 10 דק'

Roe Rosen - "Un Chien Andalou" - Guy Ben-Ner / 90 minutes

Artists Roe Rosen and Guy Ben-Ner discuss their art-making processes, correspondence, and influences - in this case, how they were inspired by Luis Buñuel and Salvador Dalí's surrealist silent short film "Un Chien Andalou." References to "Un Chien Andalou" are found in Guy Ben-Ner's film "Soundtrack," which parodies popular-consumerist culture as well as the worlds of literature and cinema. Ben-Ner's family life is transformed into a Spielberg-style Hollywood action movie featuring the chaos of daily life at home. "The Dust Channel" by Roe Rosen also takes place in the home of a young, attractive bourgeois couple, and explores their relationship with a Dyson vacuum cleaner and other guests in their house. It's a surrealist romance centered on perversions and breaking boundaries within the domestic environment.

Curated by: Ruti Sela
art department, faculty of arts - Hamidrasha, Beit Berl College

אסופת עבודות וידאו ארט / 70 דקות

המושגים המסורתיים צילום, תיעוד ובימוי נטענים במשמעויות חדשות לאור השינויים הטכנולוגיים המשפיעים גם על הרגלי הצפייה והקליטה. בתכנית שלפנכם מובאת אסופת עבודות וידאו ארט של אמנים ישראליים, שבמרכזה מחשבות על צילום, תיעוד ובימוי. רצף הקרנות המוצג באולם הקולנוע מתפקד כחדר חושך ומציג בדו-מימד, על המסך, את העולם שבחוץ, הפוך כמו בקמרה אובסקורה. רגעים קפואים בזמן, בהם הטבע הדומם חי, נאחז בעקרונות אופטיים כמו בתמונת ראי. מחשבות על שכפול, מונוכרומטיות, נגיב-פחיטיב, חשיפות ארוכות וחשיפות קצרות, פוקוס וריטוש, מוקרנות ברצף היוצר חוויה אמנותית ייחודית ומגוונת.

אוצרת **רותי סלע** / המחלקה לאמנות, הפקולטה לאמנויות - המדרשה, בית ברק
בנוכחות יוצרים

עבודות הוידאו ארט שיוצגו בתכנית:

LIFE, בן הגרי, 2014, 3:26 דק' / **בננות**, תמר נסים, 2019, 0:52 דק' / **אוננות**, קרן ציטר, 2019, 8:07 דק' / **פלורנסנט**, אבנר פינצ'ובר, 2019, 2:00 דק' / **פיתוח**, שי-לי הורודי, 2015, 5:35 דק' / **יורות**, מלכי טסלר, 2017-2014, 3:41 דק' / **ריקוד הסנין**, יסמין דיוויס, 2014, 2:00 דק' / **לפתע**, רועי מתחם מוקוביץ, 2018, 4:00 דק' / **דמעות תנין**, איזבלה וולובניק, 2017, 1:30 דק' / **בראשית**, מישל פלנטיק, 2018, 9:33 דק' / **סלוקי**, ציון אברהם חזן, 2019 / 11:30 דק' / **ללא כותרת (בריכה)**, קרן גלר, 2008, 00:30 דק' / **THE LIGHT FANTASTIC TOE**, תום פיני, 2015, 5:43 דק'

Collection of Video Art / 70 minutes

The traditional concepts of photography, documentary, and directing are loaded with new meanings as technological changes affect viewing and recording habits. This program presents a collection of video artworks by Israeli artists, centering on thoughts on photography, documentation, and directing. The sequence of screenings presented in the movie theater functions as a darkroom and portrays, on-screen and in 2-D, the outside world, inverted as in a camera obscura. Thoughts on replication, monochromaticity, negative-positive, long and short exposures, focus and retouching, are projected in succession, creating a unique and diverse artistic experience. and retouching.

Curated by: Ruti Sela
art department, faculty of arts - Hamidrasha, Beit Berl College

אסופת עבודות וידאו ארט / **אירועים מיוחדים**
VIDEO ART COLLECTION

חמישי / 12.3
אולם קאופמן / 22:00

← תחרות ישראלית

- 69 אהבה מתרגשת לבוא
MIRIAM'S POETRY
- 70 בחוף המילים
ON THE SHORE OF WORDS
- 71 דורותיאה
DROTHER
- 72 כבתוך שלו: אמנות ישראלית ברשות היחיד
FEELING AT HOME: ISRAELI ART IN THE DOMAIN OF THE INDIVIDUAL
- 73 משפוחה
MISCHPUCHA
- 74 נעמי
NAOMI

← תכנית ישראלית

- 75 ואת הסמטה היא סיידה בתכלת
MISCHPUCHA
- 76 דיבוק אחרון
LAST DYBBUK
- 76 קול הצלילים בעולם
ALL THE SOUNDS EVER
- 77 חקוק באבן
CARVED IN STONE
- 77 כמו בני אדם
LIKE HUMANS

← תחרות סרטי הסטודנטים

- 78

← קולנוע על קולנוע

- 55 הסרט של סמואל בקט
NOT FILM
- 56 ז'אן גאבן
UN FRANÇAIS NOMMÉ GABIN
- 57 יזי מנזל - קומדיה זה לא דבר מצחיק
TO MAKE A COMEDY IS NO FUN: JIRI MENZEL
- 58 מטריות שרבורג - הסרט על הסרט
IL ÉTAIT UNE FOIS... LES PARAPLUIES DE CHERBOURG

← 11 ארוחות בוקר ועוד אחת

← סרטים בעקבות משוררים

← המילה הכתובה

- 63 ברודסקי לא משורר
BRODSKY IS NOT A POET
- 64 מרגרט אטווד
!MARGRET ATWOOD: YOU HAVE BEEN WARNED
- 65 רוצחות סדרתיות - סופרות כותבות מתח
SERIAL KILLERS: THE WOMEN WHO WRITE CRIME FICTION

← טרילוגיית דבורית שרגל

- 66 איפה אלה קרי ומה קרה לנוריקו-סאן?
?WHERE IS ELLE-KARI AND WHAT HAPPENED TO NORIKO-SAN
- 67 אפריקה! סיאיה מהקילימנג'רו
AFRICA! SIA LIVES ON KILIMANJARO
- 67 איפה ליליבט ילדת הקרקס ומה קרה בהונולולו?
WHERE IS LILIBET THE CIRCUS CHILD AND ?WHAT HAPPENED IN HONOLULU

39 יונאס קאופמן, טנור
JONAS KAUFMANN, TENOR FOR THE AGES

40 כשאלוהים ישן
WHEN GOD SLEEPS

41 מנצחות
MAESTRAS

42 עלמה דויטשר - החיפוש אחר סינדרלה
ALMA DEUTSCHER: FINDING CINDERELLA

43 קורנצ'יס, מורד קלאסי
CURRENTZIS - THE CLASSICAL REBEL

← סיפורי בדים

← דאנטינג סכפי

← מחונן

47 הגן
GARDEN

48 מורדים על קצות האצבעות
REBELS ON POINTE

49 סטפס
NO MAPS ON MY TAPS

50 צעדים של כסף
VOICES OF FINANCE

← אפוס קלאסיקס

52 חמישיית דג השמן
THE TROUT

53 מטריות שרבורג
ONCE UPON A TIME... THE UMBRELLAS OF CHERBOURG

← ניסיוני

24 סרטיה של ורה נויבאוור
THE FILMS OF VERA NEUBAUER

25 מניפסטו
MANIFESTO

← עיצוב

27 זאק פוזן: המעצב שעף קרוב מדי לשמש
HOUSE OF Z

28 מי אתה יוז'י ימאמוטו
YOHJI YAMAMOTO: DRESSMAKER

29 מכוניות מהחלומות
DRIVING DREAMS

← אפוס לילדים

30 הנסיך הקטן
THE LITTLE PRINCE

31 העיר האוטופית
THE UTOPIAN CITY

← תיאטרון

33 אשקאן - בדרך לנירנברג
ASHCAN

34 ספטיקולו
SPETTACOLO

35 רוברט וילסון
ROBERT WILSON

← מוסיקה

37 אום כולת'ום
OUM KALTHOUM

38 ג'ון קולטריין
CHASING TRANE: THE JOHN COLTRANE DOCUMENTARY

← אדריכלות

13 איסטנבול מתחדשת
ISTANBUL ECHOS

14 הפסקת סיגריה עם אלברו סיזה
HAVING A CIGARETTE WITH ALVARO SIZA

15 של מי העיר הזאת?
?WHOSE CITY

← אמנות פלסטית

17 ביל ויולה - בדרך לסנט פול
BILL VIOLA-THE ROAD TO ST. PAUL'S

18 בויס
BEUYS

19 האוסף הסיני של אולי זיג
THE CHINESE LIVES OF ULI SIGG

20 טניה ברוגרה חופשייה
TANIA LIBRE

21 ליאונורה קרינגטון
LEONORA CARRINGTON: THE LOST SURREALIST

22 קלאוס רושה - אזרח ללא מדינה
STATELESS - KLAUS RÖZSA, PHOTOGRAPHER

23 רייצ'ל וויטרד ורוח הרפאים שבחדר
RACHEL WHITEREAD: GHOST IN THE ROOM

צוות הפסטיבל

מנהלת הפסטיבל: **מיקי לרון**

מייסדי הפסטיבל: **מיקי לרון, גידי אביבי**

העמותה לקידום סרטי תרבות ואמנות (ע"ר): **מיכל אלטמן, עפרה דלמן, אילון גויטיין, שמעון דולק, ד"ר יצחק זיידיס, רחל תלמי, ביני שץ, אבי גנור**

מפיק ראשי: **שחר גולן**

מפיקה בפועל: **ענת גולן**

הפקת תוכן וניהול מכירות: **מיכל חג'ג'**

מנהלת אירוח: **ניצן ציפרוט**

ניהול סכני ואתר הפסטיבל: **סיון שלק**

עריכת הקטלוג: **רחלה זנדבנק**

תרגום הקטלוג: **ענת רחנברג**

עיצוב גרפי: **עמי רן-רחנבאום**

דימוי הפסטיבל: **מריאנה בלדייה**

פתוח הפסטיבל: **אמיר ג'ורג'י**

יחסי ציבור: **יעל אושרוב**

שיווק דיגיטלי ומדיה חברתית: **יהב יאלר**

אתר: **קורל תיכנות, דורון בסון, אלמוג כהן**

תרגום והכנה להקרנה: **דיגיטיילס – עמי וינטר, אולי וינטר**

תרגום הסרטים: **רויאל טייטלס – רוי פיטלוק**

ראיית חשבון: **אנדרי הרשקוביץ**

הנהלת חשבונות: **שמעון לוי**

תודות

אולפני RGB: אהרון פאר / ראשש- השכרת ציוד צילום: טל בחר / רויאל טייטלס: רוי פיטלוק / דיגיטיילס: עמי וינטר, אולי וינטר / PHD / דניאלה דורון / גליקסון השכרת ציוד: עיתון "הארץ": נעמי שם טוב / פורום היוצרים הדוקומנטריים / מאיה שטרן / איילת גיאת / מושית לוסטיג / שרון מילר / מסעדת פאסטל: איציק חנגל, ליאת טבע / עפרה גנור מסעדת מאנטה ריי

תודה מיוחדת

יסמין קיני / ענת צום / רותי סלע / דובי לנץ / YES דוקו - אבירם איצקוביץ, נוי גור / ליאת בן-חביב / תדיאוש וולנסקי / גיל מרקוביץ' / בתיה אבירם / פנינה קרפין / אתי כהן / טלי גולדנברג / רחל יגיל / מלון לינק / UPS / אבי גנור / לינה צ'פלין / לוי זיני / עמית גורן / אורנה ליפקינד / קולנוע לב / קרן רבינוביץ - פרוייקט הקולנוע / גיורא עיני, יואב אברמוביץ

אירוח: פנינה קרפין, בתיה אבירם

לקטורים לתכנית הבינלאומית:

בן עמי - מחול, פרדי גרובר, אלון גרבוז, תמי כץ-פרימן - אמנות פלסטית, ד"ר זיוה קולודני - אדריכלות, אבי גנור - צילום

לקטורים לתחרות הישראלית: **ליאורה קצירי, אן אורן, דנה שלו**

לקטורים לתחרות הסרטים הקצרים: **לינה צ'פלין, מיכל חג'ג', אבישי כפיר**

לקטורים תחרות הוידאו ארט: **סרג'יו אדלשטיין, כרם נאטור, רותי סלע,**

אלונה פרידברג וגלעד רטמן

שופטי התחרות הישראלית:

ניק ווילינג, נורית קידר, עו"ד דן יקיר, גלוריה הולאס

שופטי תחרות הסרטים הקצרים: **אולף מולר, אלון לוי, מירי סגל**

מוזיאון תל אביב לאמנות

מנכ"לית: **טניה כהן-עוזיאלי** / אוצר ראשי: **דורון רבינא** / מנהל מחלקת

אירועים: **דודי פלג** / תודות: **מורן ויספיש, ניצן דרור, טל רחנברג, ניצן ניר,**

יצחק קויפמן, שי זלק, אייל וינבלום, סיגל קפלן, שני ורנר, יניב משורר,

אולגה פאלי, רמי פלח

משרד התרבות והספורט

שרת התרבות והספורט: **ח"כ (תא"ל במיל.) מירי רגב**

מנכ"ל המשרד: **יוסי שרעבי**

מועצת הקולנוע

יו"ר מועצת הקולנוע: **אייל בורס** / מנהלת המחלקה והמועצה לקולנוע:

אתי כהן / חברי המועצה הישראלית לקולנוע

הפקולטה לאמנויות - המדרשה, בית ברל

דיקאן הפקולטה - **גיא בן נר** / אוצרת וידאו ארט, המחלקה לאמנות -

רותי סלע / ראש תחום הפקה, המחלקה לקולנוע - **יואב הלוי**

בית אריאלה - נבות זיו, יולי שפירא

עיריית תל אביב-יפו

ראש עיריית תל אביב-יפו: **רון חולדאי**

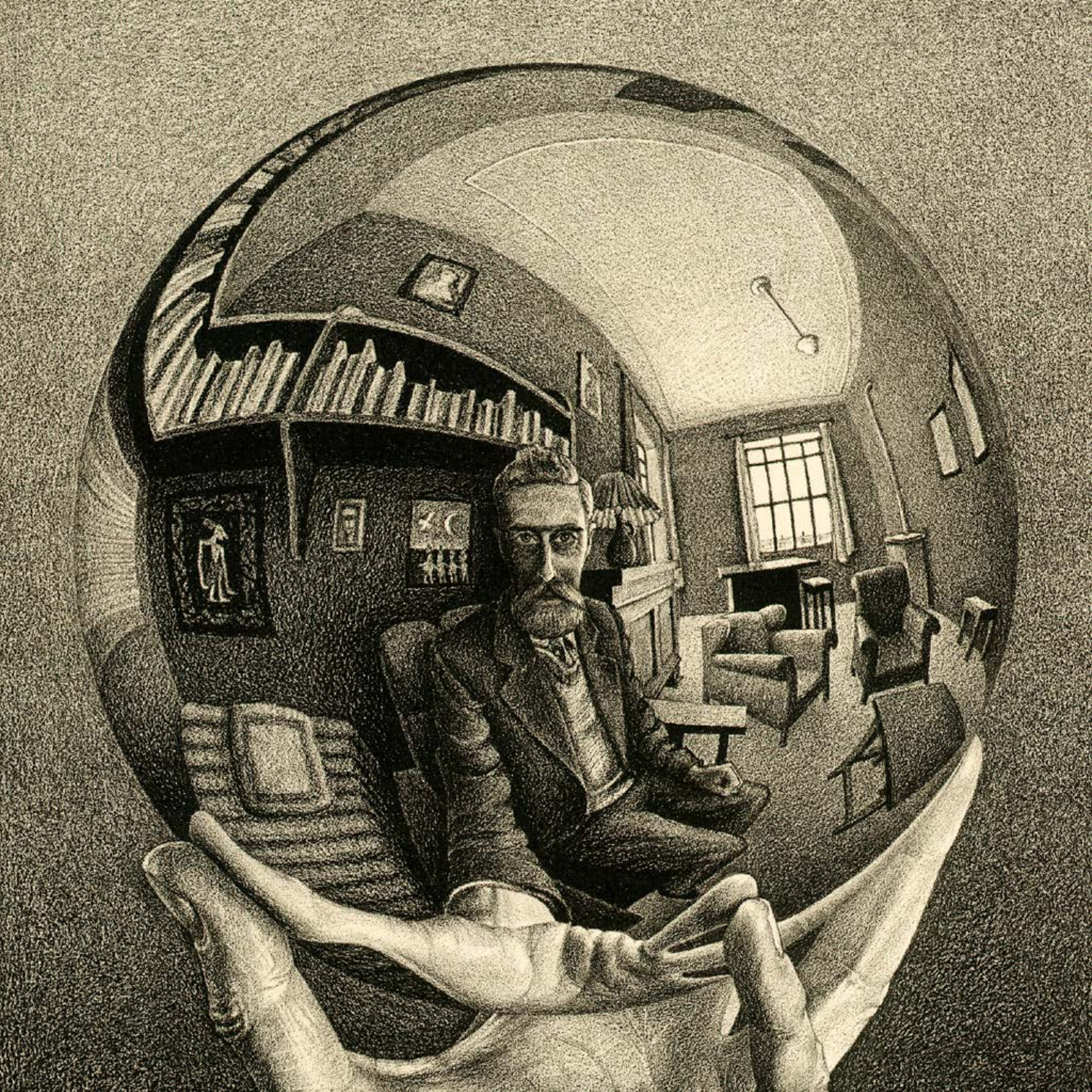
ראש אגף תרבות: **גיורא יהלום** / מחזיקה תיק התרבות: **רויטל בן אשר**

כרץ / דובר העירייה: **גידי שמרלינג** / מנהלת המחלקה לאמנויות:

צלילית בן נבט

צוות הפסטיבל מודה לכל הידידים, התומכים והמתנדבים המסורים!

עמוד
לוגואים

FILMART.CO.IL ←